CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

APRIL 7, 1967 — No. 795 — 22nd YEAR OF PUBLICATION

October
Rev. J.W. Van Weelden,
Tweedsmuir Ave.,
Chatham, Ont.

Hemelse Gaven

Het was een verheugend bericht, dat dezer dagen in de krant stond. Het ging over de economische welstand van Canada. In tegenstelling tot eerder geuite verwachtingen, is die economie er nog niet zo slecht aan toe. De staalproduktie is geklommen tot boven de 200, indien de produktie van 1957-1959 op 100 gesteld wordt. Een verhoging van meer dan 100 percent in tien jaar tijds. De prairie farmers hebben meer graan verhandeld in de maanden januari en februari van dit jaar dan in de gelijke periode een jaar geleden En van hun vertrouwen in de naaste toekomst gaven deze farmers blijk door ruim 13½ miljoen dollar te investeren in landbouwmachines. Dat is 31 percent meer dan wat zij investeerden in januari 1966. De rentevoet gaat omlaag, waardoor het geld gemakkelijker beschikbaar komt voor de financiering en uitbreiding van de industrie. En tenslotte zal de regering drie honderd miljoen dollar voor leningen beschikbaar stellen in april en mei van dit jaar, om de huizenbouw goed op gang te helpen.

Er zijn er in het begin van dit jaar niet velen geweest, die voorzagen, dat onze economie zich zo spoedig zou herstellen. Er is een kleine inzinking geweest, maar het schijnt dat die reeds weer voorbij is. Weliswaar worden niet alle takken van industrie en nijverheid genoemd, maar staalindustrie en prairiefarmers vormen toch wel belangrijke factoren. Als die floreren, krijgt vrijwel iedereen daarvan zijn aandeel.

Dit stemt tot dankbaarheid. Optimistische berichten als deze geven een mens een blij gevoel.

Maar er zit ook een gevaar in.

Als het ons minder goed gaat, dan hebben we er niet zoveel moeite mee om onze economie met ons 'geestelijk' leven te verbinden. Maar als het goed gaat, dan komt het er op aan daarin je geloof te belijden. Dan is het moeilijker om jezelf als zondaar te zien, die de voorspoed geniet als genade van God. Als in Zondag 19 van de Heidelbergse Catechismus wordt gezegd, dat Christus in ons de hemelse gaven uitgiet, dan is dit maar niet een extase, die we doorleven, maar die buiten dit leven staat. Maar dan erkennen wij, dat wij in de economische opleving iets ervaren van de rijkdom, die ons straks ten volle zal worden gegeven.

Hem is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde. Ook op de aarde. En in de voorspoedige samenleving laat Christus ons iets beleven van wat de gemeenschap met God — ook in materieel opzicht — inhoudt.

★
★ ★

DRUKTE AAN DE NEDERLANDS-DUITSE GRENS

BERGH. Bij de grensovergang Bergh stond Goede Vrijdag een groot aantal automobielen van Duitsers, op weg om de paasdagen in Nederland door te brengen.

Alberta Christian College

Verschillende mensen in Alberta hebben dezer dagen een circulaire ontvangen, waarin mededeling wordt gedaan van de plannen, die er bestaan om in deze provincie een vrij, christelijk college op te richten.

Uit de circulaire begrijpen wij, dat hoewel een deel van het "ontginningswerk" is gedaan door de classes Noord en Zuid Alberta van de Christian Reformed Church, de organisatoren van mening zijn, dat het een "vrij" college moet zijn, dat gesticht en geëxploiteerd zal moeten worden door allen, die een onderwijs voorstaan, waarvan Jezus Christus het Centrum is, zonder dat de kerkelijke denominatie daarbij een rol zal spelen. Dat lijkt ons een goed begin.

De Albertaanse wet voorziet in een subsidie van zes honderd en vijftig dollars per student, voorzover de fondsen daarvoor aanwezig zijn. Daarbij zijn uiteraard wel enkele bepalingen, als b.v. het minimum aantal studenten, de te volgen cursus, enz., maar toch geen bepalingen, die de vrijheid van zulk een college in de weg staan. Nu kost een college veel meer dan $650 per student, maar toch is dit een hele som voor een pas beginnend college.

Het is nu te hopen, dat de christenen in Alberta gehoor geven aan de oproep in de circulaire. Alberta heeft in dit opzicht veel voor op de andere provincies. Voorzover ons bekend kent geen enkele provincie in Canada een dergelijke wetgeving. Het heeft er dus alle schijn van dat Alberta daarom de aangewezen provincie is, waar dergelijk christelijk hoger onderwijs kan beginnen in Canada. Daar zal iedereen vrede mee hebben. Het belangrijkste is, dat er nu al dergelijk onderwijs kan worden gegeven, iets wat niemand tien jaar geleden voor mogelijk had gehouden.

Wij blijven met belangstelling de Albertaanse actie volgen. Hier wordt een begin gemaakt met iets, waar we verlangend naar hebben uitgezien.

Het gezag op school

Onlangs legden 79 onderwijzers en onderwijzeressen in een school te New York het bijltje er bij neer. Sinds september hadden leerlingen 13 maal een onderwijzer(es) aangevallen. Tot dusver was een medische behandeling onnodig geweest, maar meer dan de helft van het personeel vond het nu langzamerhand toch welletjes en wilde in de East Bronx Junior High School niet langer les geven. Reeds eerder had men klachten ingediend bij het schoolbestuur, maar de resultaten waren nihil.

Zelfs al zou een groot percentage van de leerlingen tot de lagere volksklasse hebben behoord, waaronder negers en Porto Ricanen, en dit enigszins de situatie op de school hebben verklaard, toch kan men over het algemeen zeggen dat onderwijzers(essen) meermalen klagen over het gebrek aan respect voor het gezag onder de leerlingen. Dit is een ernstiger verschijnsel dan velen waarschijnlijk beseffen.

DE EEUW VAN HET KIND

Men heeft onze euw wel eens genoemd de eeuw van het kind. In onze tijd, zo zegt men, wordt opnieuw aandacht besteed aan het kind en de wensen en capaciteiten van het kind. Wij kunnen dit niet ontkennen. Vroeger was het vaak zo dat naar de mening van het kind niet werd gevraagd en op school b.v. aan de kinderen met bijzondere gaven en kinderen die moeilijkheden hadden met het studeren, weinig aandacht werd besteed.

Vandaag is daarin grote verandering gekomen. De scholen beschikken over 'counsellors', aan de gezondheid van de kinderen wordt aandacht besteed, bij beroepskeuze worden ze geholpen. In de klas worden de kinderen door discussies meer bij de leerstof betrokken dan voorheen het geval was, toen men b.v. in groepsverband de aardrijkskundige namen opdreunde. Kinderen moeten tegenwoordig opstellen maken over geschiedenis en aardrijkskunde, waarin zij een bepaald probleem moeten behandelen. Inderdaad, op onderwijsgebied zijn vele verbeteringen aangebracht, waarvoor wij dankbaar moeten zijn. Dat er aandacht aan het kind wordt besteed is op zichzelf goed. Wij geloven immers dat ieder kind van God gaven heeft ontvangen om hiermee God in de wereld te dienen. Dat men op de scholen bijzondere aandacht aan de kinderen besteedt om hen te helpen bij de uitvoering van hun toekomstige taak heeft onze volle instemming.

Want een school is meer dan een onderwijs-fabriek waarin men leerlingen volpompt met studie. De school heeft ook een vormende en opvoedkundige taak.

Toch is het mogelijk dat het kind in deze eeuw teveel in het centrum van de belangstelling is komen te staan. Het lijkt er meermalen op dat het kind als een kasplantje wordt behandeld. Alle nadruk wordt gelegd op de zelfontwikkeling van het kind. Het kind moet min of meer zelf zijn weg vinden en niet te veel door allerlei regels en bepalingen in zijn ontwikkeling worden beknot. Dit laatste heeft, zo redeneert men, een slechte invloed op het kind. Het zou geestelijke stoornissen bij het kind kunnen veroorzaken.

Wij zullen heus niet een lans breken voor een onderwijsmethode op militaire leest geschoeid. Zo van: één, twee, drie in de maat, anders wordt de juffrouw kwaad. Aan de andere kant geloven wij dat er tegenwoordig toch te weinig aandacht wordt geschonken aan het feit, dat het kind *leiding* en *discipline* nodig heeft. Het kind verlangt dit zelfs. Enige jaren geleden werd er voor de openbare middelbare scholen in Grand Rapids, Mich. een panel discussie gehouden over de verhouding van leraar(es) en leerling. Nadat de deelnemers van de panel discussie hun mening hadden geuit, werd het woord gegeven aan de studenten. Eén van hen merkte op dat de leraren toch niet van de studenten moesten verwachten dat zij respect voor hun meerderen zouden hebben zolang de leraren de indruk gaven dat zij bang zijn om de studenten eens flink aan te pakken. Deze student sprak ongetwijfeld de mening uit die in vele jongerenharten leeft. Natuurlijk verwacht men een rechtvaardige straf, maar verdiende straf wordt ook door 'de jeugd van tegenwoordig' nog gewaardeerd. De jeugd is niet *tegen* het gezag.

HET BEGINT THUIS

Ouders zullen er rekening mee moeten houden dat veel narigheid op *school* een gevolg is van de narigheid *thuis*. Het is erg gemakkelijk om de 'teacher' overal de schuld van te geven, maar de ouders zullen *op zijn minst* moeten meewerken. In vele gevallen kunnen we zeggen dat de ouders van Nederlandse afkomst zich meestal achter de onderwijzer(es) scharen. Toch is het mogelijk dat de nieuwe generatie van ouders onwillekeurig door bepaalde gangbare ideeën over de opvoeding van het kind onopgemerkt wordt beinvloed. Men zal de konsekwenties van een dergelijke filosofie niet mogen onderschatten.

Wanneer b.v. de ouders hun schoolgaande kinderen tegenover de onderwijzers(essen) voortdurend de hand boven het hoofd houden en bijna altijd beschermen, dan zullen de kinderen de onderwijzer(es) langzamerhand beschouwen als een *bedreiging* van de menselijke rechten. Nog erger: gezagsdragers in het algemeen worden zo voor een kind 'lui waarvoor je moet oppassen', aangezien je ze niet kunt vertrouwen. Het komt er voor een groot deel op aan *hoe* de ouders over de onderwijzer(es) thuis praten. Beschouwen ze hem (haar) als een betaald knechtje — ze worden toch betaald van onze centen, een lange vacantie inbegrepen — om op hun kinderen te passen of als een waardige medeopvoeder die gedeeltelijk de moeilijke taak van de ouders overneemt, waarvoor de ouders ook dankbaarheid betonen?

Ouders en 'teachers' moeten een *team* vormen. Ze hebben samen hetzelfde doel voor ogen: het welzijn van de kinderen. Ouders zullen zich dan ook kunnen indenken dat een onderwijzer(es) wel eens onrechtvaardige straffen uitdeelt, wanneer men aan zo'n dertig kinderen voelt dat er storm op til is. De ouders kunnen zich soms al niet beheersen wanneer hun eigen kinderen te luidruchtig zijn, laat staan dat een onderwijzer(es) het geduld met een veel groter aantal kinderen wel eens verliest. Ondanks de fouten en onhebbelijkheden van de 'teachers' zijn zij toch *gezagsdragers*.

De medewerking van de ouders is inderdaad noodzakelijk. Dit geldt zowel voor ouders die hun kinderen naar de openbare school zenden als voor hen die de kinderen op de christelijke school hebben. Eerstgenoemden kunnen door hun bereidheid om met de onderwijzer(es) samen te werken de niet-christelijke onderwijzer(es) laten zien dat het christelijke geloof ook wat te zeggen heeft in verband met de school en het gezag op de school. Voor laatstgenoemden geldt dit eveneens. Omdat wij in het christelijke school systeem er de nadruk op leggen dat de scholen aan de ouders toebehoren, betekent dit niet dat de ouders het onderwijzend personeel maar kunnen kommanderen! Ouders en teachers moeten *samen* proberen het welzijn van het kind te bevorderen als gelijkwaardige partners bij deze taak.

MEER DAN EEN AARDIG BAANTJE

Dit houdt eveneens in dat de 'teachers' zich ervan bewust moeten zijn dat zij voor een groot deel de verantwoordelijkheid van de ouders overnemen. Het zijn en blijven de kinderen van de *ouders*. Het onderwijsschap is niet zonder meer een aardige baan waarvoor men in de wieg gelegd is en waardoor men als 'teacher' levensvoldoening vindt. Indien de 'teacher' het uitsluitend zo zou bezien, zou dit eigen-belang verraden. Dan gaat het er in de eerste plaats om of de onderwijzer(es) een geslaagd figuur is en of hij(zij) de kinderen wel onder de duim kan houden. Op deze manier ziet men het werk van de 'teacher' los van het kind. Een dergelijke opvatting ondermijnt eveneens het gezag, ook al heeft de 'teacher' de wind er wel onder. Gezag is dus meer dan 'de baas zijn'! Indien dit het geval is wordt het gezag bezien als een zaak *op zichzelf*, los van het *doel* waarom men gezag wil uitoefenen. Gezag is er niet alleen om zichzelf te beschermen, maar vooral om de leerlingen te beschermen en ze positief te vormen en te leiden. Daarom is het gebrek aan orde-houden op school niet alleen nadelig voor de gezondheid van de 'teacher', maar eveneens schadelijk voor de ontwikkeling van de leerling.

Laten we in onze tijd het gezag handhaven. Niet alleen om zodoende de als ouders en als 'teachers' zelf niet onder de voet te worden gelopen, maar bovenal om het leven positief in veilige banen te leiden.

P.T.

DALEND KERKBEZOEK IN DUITSLAND

De cijfers wijzen het uit: in Duitsland vermindert het kerkbezoek. Het aantal rooms-katholieken en protestanten, dat 's zondags naar de kerk gaat, is de laatste jaren aanzienlijk verminderd. Gemiddeld gaat 39 procent van de rooms-katholieken en protestanten nog naar de kerk. Vier jaar geleden was dat 45 procent. Bij de protestanten is de daling het sterkst: nu nog 20 procent actief, tegen vier jaar geleden 28 procent. Bij de rooms-katholieken is de wekelijkse misviering gedaald van 68 tot 64 procent.

In dit nummer

Het bijbellezen
Antwoorden op de vragen over het bijbellezen. pag. 3

Nikolaas II(de laatste Czaar in Rusland (1) pag. 4

Uw nieuwe woning in Canada pag.8

Monthly article:
Immigration and Mental Health pag. 9

A critical look at our tax system
The Carter Report pag. 10

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

Government Information

Van de Provinciale Secretaris en Burgerschap Afdeling

Programma 5

Dit programma omvat opleiding en herscholing van werkloze personen om hun kansen voor tewerkstelling te verbeteren en hun beroeps- of vakkundige bekwaamheid te verhogen. (Engels als een tweede taal is in dit programma opgenomen).

VEREISTEN:
1) Een volwassene die het gewone schoolsysteem meer dan een jaar achter de rug heeft.
2) Als een nieuwaangekomene, minstens 30 dagen gevestigd als een gelande immigrant.
3) werkloos.
4) Ingeschreven bij en aanbevolen door een Nationaal Arbeidsbureau.

Personen die dit programma volgen ontvangen toelagen gebaseerd op hun echtelijke staat, domicilie en het aantal afhankelijken die zij hebben.
Voor verdere inlichtingen omtrent dit programma gelieve men zich tot de plaatselijke schoolraad, het Opleidings Centrum voor Volwassenen of het plaatselijk Arbeidsbureau te wenden.

AVONDSCHOLEN
Schoolraden over de gehele provincie bieden avondcursussen voor volwassenen aan in Engels als een tweede taal, alsmede een aantal technische en beroepscursussen. Er is gewoonlijk een schoolgeld van $5—$15 voor deze cursussen.
Voor inlichtingen betreffende scholen in Uw buurt die cursussen in Engels als een tweede taal aanbieden of beroepscursussen, gelieve men zich tot de plaatselijke schoolraad te wenden.
Voor inlichtingen betreffende taalcursussen in een bepaalde plaats in Ontario, gelieve men zich schriftelijk tot de Afdeling Burgerschap, Dept. van de Provinciale Secretaris en Burgerschap, Queen's Park, Toronto, te wenden.

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

Lezers schrijven

KERKBESEF

Redactie,

Gaarne willen we van de gelegenheid gebruik maken om iets te schrijven aangaande het stuk "kerkbesef".

Over de unieke plaats der kerk schreef Ds. K. Hart 15 maart 1966 in "De Wachter". Volgens mij ietwat overgoten met het roomse sop.

Deze kwestie heeft ons al een 15 jaar bezig gehouden. In feite zolang we bezig zijn met allerlei Chr. actie op allerlei gebied.

Naar mijn mening is de kwestie meer een "Koninkrijk besef" dan één van "kerkbesef".

Prachtig vond ik het voorbeeld van de stam met haar vertakkingen. Het is bijbels bovendien. Leest U maar Johannes 15:1-8. Daar vinden we het meervoudige van het Koninkrijk Gods. In deze woorden ligt het veelzijdige van het Lichaam van Christus.

De Here Jezus heeft het ons zelf leren bidden: "Uw Koninkrijk kome" en aan het einde "want Uwer is het Koninkrijk".

We moeten eerst het Koninkrijk Gods zoeken en al die andere dingen zullen ons toegevoegd worden.

Christus heeft niet alleen de zondag, maar heel ons leven willen recht zetten en de goede verhouding tot God en ons leven willen vernieuwen door Zijn bloed. Dat is onze belijdenis.

Op deze "petra", Matth. 16:18-19 wordt de gemeente (gelovigen) gebouwd en openbaren zich in alle schakeringen van het leven. Die belijdenis willen ze uitdragen als gelovigen, als broeders in Christus, elk in het zijne, wat we ook maar doen. Werkgever of werknemer.

Van harte stemmen we in met wat Ds. Groen heeft geschreven. Het is allesomvattend, het eist alles op voor Christus.

Daarom gaat het om **het onfeilbare Woord van God,** dat is het allerhoogste en grootste belang. De kerk is daarom het hulpmiddel door God ingesteld, plus de ambten. Maar evenzo de Chr. organisaties, hulpmiddel ons door God gegeven, dat ons dicht bij Hem en bij elkaar gebonden wil houden en aan Zijn Woord, en ook de naaste voor God te winnen door Zending en Evangelisatie.

Christus is het hoofd der kerk, maar evenzo van de Chr. scholen en organisaties. Ware dit niet zo, dan wordt de Naam van Christus misbruikt. Het heeft alles te maken met Zijn bloed en dus Zijn Lichaam.

De kerk is de draagster van dat Woord, het Levende Water. Zij is de rivier die dit "water" houdt. Van die kerk zegt God: "de poorten der hel zullen haar niet overweldigen".

Nu heeft die rivier zijtakken, de Chr. organisaties, die zijn ook dragers van dat Woord. Zij zijn ook rivieren Gods, ook al hebben zij een bestuur.

Ds. Von Meyenfeld op spreektour heeft verwezen naar Openbaring 17:1-2, de ontuchtige vrouw die bij de wateren zit. Alle bron van Wijsheid, kerken, scholen, universiteiten enz. zal onder haar macht zijn. De afval zal beginnen van het huis Gods, de tempel, de kerk en velen zullen er verleid worden.

Daarom is het Koninkrijk veel groter en omvangrijker dan de kerk alleen. Dat is het Unieke.

A. Werkema,
R.R. 1, Innerkip, Ont.

★

Redactie,

Het lijkt mij niet raadzaam in een gesprek over de kerk (C.C. March 3 & 17) andere dan schriftuurlijke beeldspraak te gebruiken. De H. Schrift verklaart zijn eigen symboliek en de beeldspraak — boom, wijnstok en ranken, een wiel in het midden van een wiel, rivier — dekt niet de betekenende zaken bedoeld in Uw artikelen.

Ik ben het met U eens als U opmerkt: Daartegenover moeten wij natuurlijk evenmin beschouwingen terzijde stellen, alleen omdat zij ons door een vorige generatie zijn doorgegeven". We zullen het echter eerst eens moeten zijn over WAT ons is doorgegeven, aleer we kunnen overwegen of her-orientering aan de orde is dan wel omschrijving van die erfenis in vandaag gangbare (en dus bruikbare) taal gewenst is.

Om nu maar enige van die erfstukken te noemen: we leerden van de strijdende en de triumferende kerk, de zichtbare en de onzichtbare kerk, ware en valse kerk, kerk en secte. Ondanks dat alles had de christenheid in het oude vaderland in de veertiger jaren moeite met artt. 27, 28, 29 der Ned. Gel. Bel. en met Psalm 87. Als we moeite hebben met onder "de Filistijn, de Tyrier, de Moren" meer te verstaan dan heidenen die zich bij de zendingskerken van ons kerkverband hebben gevoegd, moeten we dan niet eerst ons bezinnen op wat ons is doorgegeven?

Het Lichaam des Heeren is niet gedeeld. Ik geloof ook in de volharding der heiligen, niet in amputatie, niet "dat God daarvan leden zal afsnoeien". En de Kerk des Heeren is de geloofsgemeenschap der heiligen; we kunnen dit niet versmallen tot: een bepaalde geloofsgemeenschap (geïnstitueerde kerk) is het Lichaam van Christus, daar is de Kerk des Heeren te groot voor.

De kerk heeft een plaats en taak, n.l. in de wereld (en dus in de tijd) te volbrengen de Grote Commissie, welke voor alle heiligen geldt. Hoe de heiligen zich ook in afzonderlijke kerkelijke verbanden verenigd mogen hebben, ze zullen elkaar (moeten) vinden in: de dienst aan de wereld. Wij moeten weldadigheid, barmhartigheid bewijzen aan alle mensen; de wereld moet zien en ondervinden, dat wij in navolging van Christus, met barmhartigheid bewogen zijn over de schare, die de wet niet kent.

Die barmhartigheid noopt ons in en met de wereld een antwoord te zoeken op de problemen van allerlei samenlevingsverbanden: de verhouding van werkgever tot werknemer, politiek, opvoeding, hoger onderwijs, jeugdmisdadigheid, evenzeer als op de terreinen van blindenzorg, achterlijke en misdeelde kinderen, enz. enz.

De strategie wordt bepaald door de bijzondere nood in de tjd, waarin die dienst moet worden verleend.

De aanleiding tot een discussie over kerkbesef was het bericht over een beslissing in Hilversum, waartegen bedenkingen zouden kunnen worden ingebracht op grond van onze beginselen. Een afstand van duizenden mijlen en zestien jaren, zowel als het gebod van vertrouwen in broeders, verhindert mij een mening daarover te hebben. Maar het geeft mij aanleiding tot de vraag: ware het niet beter te spreken over Roepingsbesef dan over Kerkbesef? In het algemeen gesproken is de persoonlijke kerkelijke orientering historisch bepaald.

Maar allen, die het merk- en veldteken van Christus dragen, hebben dezelfde Commission: forward into battle. Als we over roepingsbesef spreken hebben we niet zo'n last met de "takken" en zien de terreinen beter.

De vorige generaties (waartoe ik ook behoor) hebben ook doorgegeven kerkscheuringen en churchfences. Als desondanks de jongere generatie ernst maakt met de zaak van het Koninkrijk Gods in deze wereld, dan hebben we reden tot dankbaarheid.

En laten we er voor waken, dat de communicatielijnen met de jongere generatie intact blijven.

Met de meeste hoogachting,
Jacob Hamoen.
St. Catharines, Ont.

★

Redactie,

Met uw uitgangspunt in "Kerkbesef" ben ook ik het eens. "De kerk is de gemeente die Christus zich vergaderde." Echter, onder voorbehoud dat de kerk dat "was", maar dat zij bewijzen moet dat zij dat nog is.

Het dispuut tussen u en Dr. Hart kan men besluiten in de vraag: Wat is het *besef* over het *gezag* van die *vergaderde gelovigen* in die kerk?

Terecht zou Dr. Hart hier nogmaals kunen suggereren: Mr. F., u gaat aan de reformatie voorbij; want de Roomse kerk leert het onfeilbare gezag van de Paus, en u leert het feilbare gezag van die unieke vergadering. Men zou hiertegen kunnen stellen: Kan iemand, staande in het oordeel voor God, zeggen: "Ik zou dit of dat wel anders hebben kunnen doen, maar ik deed het niet, omdat ik dat (on)feilbare gezag gehoorzaamde?

Indien we op de woorden van Jezus afgaan over gezagsverhoudingen, dan spreekt Hij over "broederlijke liefde", en hierin ligt besloten: broederlijk vermaan enz. Broeders hebben echter geen gezag over elkaar. In een familie kan er een oudste zijn, die gezag heeft als de ouders er niet zijn; maar onze hemelse Vader is er altijd.

Maar al te goed is ons nagelaten het feilbare van elk mens, ook van een man als Petrus.

Toch is er ergens een gezag, anders zou het geen koninkrijk zijn. Christus zeide: "Mijn koninkrijk is niet van deze wereld", en daarom moeten wij het zoeken op een ongewone plaats, en wel: in de Ik-Gij verhouding, God en mens. In de persoonlijke verhouding tussen elk individu en God. Het individu staat in de werkelijkheid te allen tijde in eigen verantwoording voor het aangezicht Gods.

J. Vandenbrink

★

Naschrift van de redactie

Hoewel wij de discussie niet onnodig willen verlengen, veroorloven wij ons een paar opmerkingen.

Het gedeelte van het gesprek van Jezus met Zijn discipelen (Joh. 15:1-8), waarnaar Mr. Werkema verwijst, slaat o.i. juist op de kerk.

Waar het in de discussie om gaat is de kerk, weliswaar met betrekking tot het Koninkrijk Gods, maar toch in de eerste plaats om de kerk. Nog steeds zijn wij van mening, dat de kerk niet is te vergelijken met enige christelijke actie. Dit bedoelt niet dat er iets verkeerds van christelijke actie wordt gezegd. Het is bijna vanzelfsprekend, dat christenen voor de beleving van hun geloof in de wereld, aansluiting bij elkaar zoeken. Maar men zal daarbij toch moeten toegeven, dat zulk een organisatie niet door God is gesticht. Dat heeft Hij met de kerk wel gedaan. De kerk is Gods persoonlijk eigendom in zeer bijzondere zin, omdat het Hoofd van de Kerk Zijn enige Zoon, Jezus Christus is.

Er valt natuurlijk veel meer te zeggen over het verschil tussen het organisme en het instituut. Maar wij zouden er in dit verband alleen dit van willen noemen, dat ik in het instituut toch bij uitstek het organisme van de kerk beleef.

En als wij over het gezag spreken, dan bedoelen wij het gezag van Jezus Christus, het Hoofd der kerk, Die dit gezag uitoefent in de ambten. Het zijn dus niet de kwaliteiten van Mr. A. of B., maar in hun ambt erken ik het gezag van de Heiland. Daarom wordt dit ambt niet aan iemand toegekend door middel van vrije verkiezingen, maar wordt dit aan iemand door de kerkeraad (ambtsdragers) verleend.

Redactie

Timothy Christian School Association
Toronto, Ontario

$60,000.00 required
for re-financing purposes.

We offer notes on the following attractive investment terms:

$ 100.00 and up to $1,000.00	5 years	6 %
$1,000.00 and higher amounts	5 years	6¼ %
$ 100.00 and up to $1,000.00	10 years	6½ %
$1,000.00 and up to $4,900.00	10 years	6¾ %
$5,000.00 and higher amounts	for minimum 10 years	7%

This offer is for residents of Canada only. Notes will be issued for value Canadian Currency.

Please contact The Treasurer, Kenneth C. Sjaarda.
23 Indianola Dr.,
Etobicoke, Ont.

"Hollandse Dag" in Alberta

Verleden jaar werd op 5 maart in Centraal Alberta een Hollandse Dag georganiseerd, speciaal bestemd voor de oudere immigranten, die de Engelse taal meestal niet zo goed onder de knie hebben als de jongeren. Dit viel zo goed in de smaak, dat er besloten werd om in 1967 eveneens een Hollandse Dag te houden. De Denen en Finnen in Centraal Alberta hebben eens per jaar eveneens hun gebruikelijke 'dag', en de Hollanders wilden hierin niet achterblijven. De aanwezigen waren dan ook best tevreden met hun 'Hollandse Dag', waar men zich nog eens onomwonden in de moedertaal kon uiten.

De eerste samenkomst was een *ontmoetings*samenkomst. Men praatte er honderd uit onder het genot van geurige koffie. Men raakte niet uitgepraat over de eerste jaren van de immigratie.

De samenkomst, die op 18 maart werd gehouden was van ernstiger aard. 's Morgens werd een onderwerp behandeld over het ouder worden en de daaraan verbonden problemen. Dit onderwerp zal op een volgende vergadering nog uitvoeriger worden behandeld. Na het eten werd het onderwerp "de kerk en de gevaren die haar tegenwoordig bedreigen" uitvoerig besproken. De onderwerpen werden ruimschoots afgewisseld met zang, het drinken van koffie en thee en een onderling babbeltje.

De aanwezigen waren zeer voldaan over de geslaagde samenkomst. Men stelde zelfs voor om twee maal per jaar samen te komen. De oudere bezoekers vonden het fijn dat zij in hun moedertaal de problemen, die ook hun volle belangstelling hebben, konden bespreken.

Wij hopen dat ook op andere plaatsen in Canada dergelijke dagen voor de oudere immigranten worden georganiseerd. De ouderen moeten toch al veel missen en stellen een dergelijke gelegenheid zeer op prijs.

H. Brouwer,
Rocky Moutain House

Nieuwe premieboeken

Een aanwinst voor uw boekenkast !

Wij hebben onze lijst met premieboeken aangevuld met twee nieuwe pocketboeken, waarvan U desgewenst gratis een exemplaar wordt toegezonden na het werven van een nieuwe abonné voor CALVINIST-CONTACT.

DOKTER ONDER DE REBELLEN, door Helen Roseveare.
Dokter Helen Roseveare is een vrouwelijke arts die jarenlang in de Kongo heeft gewerkt. Tijdens de acties van de Kongolese rebellen zette zij haar werk voort ondanks levensgevaar, dreiging van aanranding en bruut geweld. Haar belevenissen in deze dagen van dramatische spanningen legde zij vast in een dagboek.

DE WELEERWAARDE HEER, door ds. M. E. Voilà.
De bekende schrijver, wijlen ds. P. D. Kuiper, beschikte over de gave om op een humoristische manier predikanten en gemeenteleden te 'fotograferen'. Evenals "Peper en Zout" getuigt ook dit boekje van zijn schrijverstalent.

H. KREEFT, C.A.
Chartered Accountant
•
968 EXMOUTH STREET
SARNIA ONT.
337-8559

Werkloosheids Verzekering
is thans verkrijgbaar voor de meeste werknemers op

BOERDERIJEN, VEEFOKKERIJEN, KWEKERIJEN, BROEIKASSEN, TUINBOUWKUNDIGEN, GROENTE-, FRUIT-, EN BOLLENKWEKERS

werknemers:
Het is in Uw eigen belang om te weten te komen of U in aanmerking komt voor werkloosheidsverzekering protectie, die thans van kracht is voor werklieden in land- en tuinbouw.

werkgevers:
Indien U mensen voor U hebt werken dan zijn er bepalingen waaraan U zich dient te houden. Het is in Uw eigen belang om dadelijk volledige bijzonderheden omtrent werkloosheidsverzekering voor Uw werklieden te verkrijgen.

Zorg er nu voor dat U volledige inlichtingen krijgt bij het dichtstbijzijnde kantoor van de

UNEMPLOYMENT INSURANCE COMMISSION GOVERNMENT OF CANADA

Vergist U niet.....
er is maar één
KOOPS TRAVEL SERVICE

Wij verzorgen Uw reizen zo goed mogelijk
Wij geven de beste service
Wij verzorgen groepsreizen
Wij zijn voor iedereen bereikbaar
Wij komen bij U aan huis om Uw reis te regelen
Wij staan bekend voor de vlugste service in spoedgevallen
Wij publiceren de echte prijzen naar Nederland
Wij zijn het grootste Nederlandse reisbureau in Canada
Wij zijn dag en nacht bereikbaar

Koops Travel Service Ltd.
543 Brant Street, P.O. Box 307
BURLINGTON, ONT. 632-1255
Vert. in Kitchener/Oshawa/Belleville, Ont. ZE 9-2030

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editor: D. Farenhorst.
Editorial Committee: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewponts of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be published without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibilty for opinions by its authors.

IMMIGRATION AND MENTAL HEALTH

by Dr. M. HOOGENRAAD, M.D.

A person who has received his citizenship papers does not like to be called an immigrant. He is a New-Canadian. At the time he becomes a Canadian many changes take place.

In certain areas he may be considered a Canadian without the prefix "New". He has his Bill of Rights, but in other aspects he will always be an immigrated Canadian. Basically he is connected with his country of origin.

And thus it may be clear that when we talk about the mental health of an immigrant we are discussing the repercussions caused by immigration in general.

It is estimated that about ten per cent of the population at one time or other needs psychiatric care. The statement has been made that there is more mental illness in immigrants than in other people. Studies have confirmed this. It is well known that immigrants have to cope with stresses unknown to non-immigrants.

Migrants are said to suffer from a collective neurosis of anxiety. When there is a disturbance in socio-economic conditions caused by an influx of immigrants there is a neurotic reaction in the receiving population called prejudice.

The Havana conference convened by Unesco studied the different aspects of immigration. There are voluntary and involuntary immigrants. To the last group belong the refugees. The first group came by choice. Before they made their decision they had to weigh many factors. They were often dissatisfied with certain social, religious, or economic conditions in their own country. Some, for example, were afraid to be in Europe if World War III would break out.

We all agree that you have to be in a certain frame of mind to decide to emigrate. It is said that immigrants are more aggressive, that they rebel against strict norms and the bonds of a socialized country which curtails free enterprise.

There were of course those who emigrated for adventure or who had to start a new life after having personal difficulties in their country of origin. But all voluntary immigrants can return to their home country whereas involuntary immigrants cannot do this. They must accept what is offered to them. Dr. Tyhurst in a study of immigrants in Montreal stressed the difference in this respect.

Immigrants are screened for physical and mental health by the receiving country. They are in general below 45 years of age. However, this does not guarantee that they will always be the cream of the crop. It is hard to predict whether each individual will have the mental strength to accept the changes in social, cultural and religious customs and behavior. Even when he joins the church with the same doctrines he experiences that certain things are done differently. For example, the serving of the Holy Supper or the preaching in the English language. He misses his native tongue.

For many reasons the immigrant has to be prepared; he has to be informed about what he can expect. The question arises: how much inner security is present?

What is inner security- It is based on one's approach to life: how strong his religious convictions are; how strong his faith is. How will he approach hardships? Is he too rigid to adjust himself? Does he idealize his native country? The security of the home country where he was known as someone with certain qualities is taken over by insecurity. He becomes a person without a "face", he must build a name and a reputation anew.

The immigrant may have to start at a lower social level, success may not arrive even with hard work and he is inclined to blame his environment. He is inclined to feel discrimination. At this point there is a great danger of becoming mentally ill. He may decide to return to the old country but on arrival discover that everything has changed. His place has been taken, the circle has closed. He has become marginal, he no longer belongs .He feels rejected. He is uprooted. It is tragic.

On the other hand there are persons who integrate with speed. They have only one longing: to lose their face as an immigrant. They ask for assimilation and not integration. They forget that only integration is possible and that it is a psychological process that takes years. And the first generation may never fully accomplish it. A modest appreciation for the country of origin shows maturity and helps one to integrate more easily. It shows the characteristics of a good Canadian.

Inner security here in Canada was greatly enhanced by the work of different denominations. It was a genial idea to create an organization for the reception of immigrants. Guided by persons who knew Canada, this organization appointed men in areas which were promising for immigrants. This was done in co-operation with the Immigration Branch of the Canadian Government. These persons could act as interpreters and helped to provide shelter and work. They acted as a social agency and they were instrumental in bringing the immigrants together who had the same background.

This had the advantage of group identification being possible. The forming and the institution of churches with the help of home misionaries provided spiritual and practical help. The immigrant felt that he belonged, he received leadership which promoted mental health. The group unconsciously gave group-discipline. In the group the immigrant could fulfill a role. Some continued what they were in the country of origin, others became involved in organizational work for which they would never have had a chance before their immigration. All these activities provided a healthy equilibrium. Church attendance, meetings and immigrant societies made communication possible. The immigrant was and is isolated by a language barrier, also in his work, by which he is deprived; therefore this communication is very important.

But there is still maladjustment, due to many causes. An immigrant may experience a degrading in his social status. He may be far removed from the work he is accustomed to. This is not only a loss for him but also for Canada. Money invested in his education is lost. His financial hardships make homelife difficult. They become critical and irritable. This will not only disturb him but also his family and the group or church he belongs to.

One member of the family may consciously or unconsciously rebel against the immigration and this causes friction in the family. When he is the breadwinner he may on account of this run into a continuous "bad luck". Parents, and especially the father may after some time deplore the independence of their children in finances as well as in other actions. The transition to what is called the nuclear family and its economy makes him feel unwanted. He has lost his place as a patriarch. He may feel that the world has come to an end, not realizing that the ten commandments are applicable to the nuclear family as well.

This maladjustment may exhibit itself in many forms, some have already been mentioned. In the Montreal study there were patients with somatic complaints. They felt weakness, muscular and joint pains, suffered from insomnia, lack of appetite and all sorts of pains in various parts of the body. Physical examination, however, did not reveal any abnormalities. Others had been complaining about anxiety and depression. At times they expressed fears. Some patients were suspicious; they felt that certain persons could not be trusted, sometimes family members. They expressed a false belief that they were persecuted.

It is a wellknown fact that a mentally ill person may prevent the healthy settlement of the family in its new environment. The same holds true for any upheaval in the family. Not only the family suffers but the whole group to which it belongs. Mental impairment should be spotted as early as possible. Often there is a gradual increase in symptoms and they may be recognized as such by the objective observer. Family members are generally not very objective. Besides, they are emotionally involved. Here the group, the congregation, office bearers and above all the pastor are important. Early help may prevent much suffering and pastoral counselling may give a solution to the problems involved or open up other avenues of help.

Of greater importance, however, is the so-called socio-prophylaxic; that is, prevention by managing al the facets of personal life, not in the Big Brother way, but by trying to create a healthy relationship between the individual and his surroundings.

The recommendations given by the Havana conference are still valid today. The conclusion was that it was possible to delineate certain factors favorable for integration and aculturation. There are many, but one of the most important is the learning of the language. The attendance and completion of language and citizenship classes as provided by the Government should be encouraged in every possible manner.

It was also stretched the publications in the immigrant mother tongue should be allowed and encouraged! Especially in respect to the first generation: "In such a healthy and responsible manner as to retain association with the culture of the area of origin. But at the same time to serve as a medium for extending knowledge of the country of settlement".

The Government will use these papers to inform their readers about Government policies. This official Government contact with immigrants is helpful in making them feel that they belong and also desensitizing them against paranoid reactions to authorities.

The immigrant has to develop a vivid interest in what is happening. The reading of the above mentioned papers should be complemented by reading about parliamentary procedures, editorials, commentaries and daily events.

I like to conclude with the statement of an immigration expert that it should be stressed that the dangers threatening the mental health of the voluntary immigrants are great, even for those who are selected, healthy and innerly secure and prepared for the social, cultural and economic changes awaiting them in the new country.

FOOD POISONING

by Dr. J. Van Belle

There are not many people who can claim that they have never suffered from an acute attack of stomach cramps, vomiting and diarrhoea. Many of us can probably cite stories of long weekends spent camping with the Young People Society — at least half or perhaps all became sick after they had eaten those meatballs which were brought along. Meat dishes are not the only source of trouble. Milk, or food prepared from milk, such as cakes with cream fillings, pastries with custards, ice cream, can be equally troublesome offenders to our normally stable digestive system.

A COMMON COMPLAINT

There are several types of food poisoning. The most common one (the one I am talking about now) is caused by a toxin, a poisonous substance produced by bacteria (small living organisms visible under a microscope). In this type of food poisoning the toxin is produced by one of the following bacteria: Staphylococcus, Streptococcus or Cl. Wechii.

In order to cause food poisoning these organisms have to produce their poisonous substance in the food before it is eaten. In other words the food is already spoiled when it is put on the table; this can often be seen or smelled. The onset of the illness is very abrupt with severe cramps, vomiting and diarrhoea — the patient feels and looks very sick — however, recovery is also very prompt and complete. As a rule this takes place within 24 hours. To prevent the embarrassing situation that the source of infection is one's own kitchen there are certain simple and straightforward rules one must follow.

1. Whenever food is handled or forks, spoons and other eating utensils make sure that hands are clean.
2. Always wash your hands after a visit to the bathroom, i.e. observe the common day rules of personal, hygiene.
3. When food is prepared a day or considerable time before it is eaten put it in the refrigerator. Never leave it standing in the warm kitchen overnight. This would give the bacteria an ply and produce their toxin.
4. Food that is left on the counter should be protected against flies.
5. Never eat or put any food on the table that does not smell "right" or that appears spoiled.

When someone does become sick, there is usually not very much that can be done. The doctor can prescribe some medicine or give an injection to give some relief from the vomiting. In the drug store many types of medicine can be found which are very effective for diarrhoea. However the best thing is perhaps to remember that the ill effects will only last for a relatively short period of time. When the infection is picked up in a restaurant it should be reported to the Public Health Department, so that the offending food can be traced and hopefully an epidemic may be prevented.

THE WORLD AROUND US

THE GUAM CONFERENCE

On March 20-21, President Johnson, Secretary of State Dean Rusk, Defense Secretary Robert McNamara and other presidential aids met with South Vietnam's Premier Nguyen Cao Ky and President Nguyen Van Thieu in Guam. Ostensibly, the conference was called to keep top United States and South Vietnamese officials in touch on a semi-annual basis (they met in Manilla in October 1966). But many people feel that the news coming from North Vietnam also had a great bearing on the meeting.

The North Vietnamese press and radio have been full of propaganda on their 1967 state plan. But inadvertently this propaganda has revealed serious weaknesses. Official statements indicated that the party is worried about food and manpower. Over-all demands or the economy have increased swiftly and unexpectedly "while the economy was still at a low level". There are hints of growing weariness and dissatisfaction. Perhaps the Guam meeting was held for psychological reasons. To show North Vietnam that the United States is still fully determined to support South Vietnam in its quest for freedom.

Although superficially the policies of Johnson and Ky seemed to diverge drastically, there was really not so much difference. President Johnson stated that he wants to fight a harder but a carefully limited war, and to go all out on the political front. Although the President is not binding himself, the policy statement was in keeping with the budgetary plans that the President has worked out with Defense Secretary McNamara. The budget provides for a moderate addition of troops to Vietnam, and a "levelling-off" of the build-up, barring "unforseen events".

South Vietnam's Premier, on the other hand, made a bellicose speech calling for sharp escalation of the war and rejecting negotiations with the Viet Cong. Ky's initial outburst might appear to propose a different policy than that advocated by President Johnson, but in later speeches at the conference the Premier toned his demands down quite noticibly.

Premier Ky used the publicity given to the conference (two plane loads of reporters had flown in from the United States), as a useful device to propagate his proposed programmes. Many people expect that Ky will be a candidate in the elections for President and Vice-President for South Vietnam which are to be held within six months.

The Constitutional Assembly which has laboured since September to draft a constitution for South Vietnam finished its work just before Ky flew to Guam; the Premier was thus able to place a copy in President Johnson's hand as a visible token of the determination of South Vietnam to become a democracy. (Next week a detailed study of the South Vietnamese constitution will be presented.) Ky spoke at the conference as if he were already running for President, although he has declined to commit himself publicly. The Premier stressed his major policies: land reform, social and economical aspects of the program called 'Revolutionary Development', inflation control, a program for reintegrating those who leave the Viet Cong. "The basic programs initiated in the past two years have been planned and carried forward in such a way that they will not have to be substantially altered". This would be so, "whatever the nature and make up of this new government, whatever the political parties of the elected."

President Johnson had unveiled his immediate plans for South Vietnam before he set off for Guam. In a speech to the Tennessee State legislature at Nashville, Johnson revealed a major shakeup in the Saigon Embassy staff. United States Ambassdor Henry Cabot Lodge, 64, who has had two tours totalling twenty-nine months in Vietnam is replaced by Ellsworth Bunker, 72, who was Ambassador-at-Large. The appointment of Deputy Ambassador went to Eugene M. Locke, 49, while Presidential Advisor Robert Komer, 45, will take over the Office of Civilians. Lieutenant General Bruce Palmer, 53, who commanded the 23,000 man force in the Dominican Republic — will become commander of Field Force 11 — a composite force of infantry, artillery and armoured divisions that recently attempted, but failed, to wipe out the Viet Cong base headquarters near the Cambodian border.

All four men are considered by Johnson to be top-notch men in their field. The President is obviously sending the best people he can find to Saigon to assist the country in the coming elections which will undoubtedly be subject to interference by the Viet Cong. It is obvious from the quality of the men the President is sending that he considers the situation serious enough to warrant the need for men of great capability.

While President Johnson returned from Guam it was brought to light that the President had personally written a letter to Ho Chi Minh suggesing conditions for peace talks. Johnson had written the letter on February 8, during the Lunar New Year ceasefire when their was a lull in the bombing of North Vietnam. The letter proposed that the United States would stop bombing North Vietnam and also freeze the troop level in South Vietnam if the North would stop its infiltration of the South. Once these conditions were met, peace talks could be initiated. However, Ho Chi Minh rejected the offer on February 15, saying, "the Vietnamese people will never submit to force. They will never accept talks under the threat of bombs."

On his return to the United States President Johnson explained that there were two reasons against stopping the bombing before opening peace talks. First, he said, it would focus world wide attention on the talks and "impair (their) privacy and secrecy". Second, the United States government would be worried about North Vietnamese action to "improve its military position".

The Guam Conference did nothing immediate to bring the war in Vietnam to a close, but it did focus attention on the fact that progress is being made in the war. The United States reaffirmed is determination to bring the war to a successful end. South Vietnam now has a constitution and will soon take its first step on the way to becoming a democracy. The bombing is bringing many economic difficulties to North Vietnam, which ultimately could force the country to submit to peace talks. If South Vietnam can become a reasonably successful democracy, with help and advice from the United States, and the North can be made to negotiate a peace, the sacrifices will not have been in vain. But there is a long road ahead.

J. J. Bout.

Servants to Immigrants

by Rev. JOHN GRITTER

23

As groups developed into organized congregations the need of church buildings of our own was increasingly felt. Homes and church basements and halls and gymnasiums are gratefully used to start with but in order to grow and flourish a congregation must have a church building of its own.

In a few cases this need was supplied by taking over existing churches. If I am not mistaken in doing this.

Our congregation in Hamilton, a fast growing group in a central location, traded its little red church for a large Baptist church. In this congregation there had been a split; the remaining group was too small to keep the property in good repair; so our people took it over in a rundown condition, carried out a program of reconditioning and transformed it into a large, convenient place to meet, which has not only served the congregation well but also afforded accommodations for all kinds of groups — immigration groups, Christian educational meetings, Sunday School rallies, Youth Conventions — and has thus become an outstanding center of Kingdom activities. Our people in Ontario owe much of their progress to the Hamilton folk who were always willing to offer their facilities to whatever cause needed them.

The case which naturally stands out in my mind is that of our London Church. We had changed the meeting place of the Ilderton congregation to London and it thereby became the London Christian Reformed Church. We began there with thirty families. For almost a year we met in the former Pentecostal Tabernacle on East Dundas near Adelaide. While there we grew to forty-five families. We were paying twenty-five dollars a Sunday there; all other meetings of the group were in our little cottage on North Wharncliffe; we greatly needed a building of our own. Just then the First Baptist Church decided to build a new church and its old building was offered for sale. By prompt action and much prayer and a lot of good will from the Baptist folk we, a group of forty-five immigrant families, purchased this church with its large auditorium, a full basement, and about 16 rooms for $50,000! It was definitely an act of faith and the Lord did not put us to shame. The Baptist friends were most accomodating. For fourteen months, while they were building their new structure, we used the old church together, each holding two services and Sunday School on Sunday and we having room to meet two evenings each week and more when necessary. We were able to meet our financial obligations without any trouble. What a wonderful experience this was! In recent years the church has been reconditioned. It is still a good building. And today the congregation of almost two hundred families in the morning is nearly filling it to capacity!

Most of our congregations had to build churches. This was not easy: we had so little money. But the need was urgent. Our Aylmer congregation was the first group of all new immigrants in western Ontario to build. A bank in St. Thomas agreed to let us have some money but every adult male in our group had to sign the note. With a lift from the Church Help Fund in the U.S. we could go ahead. Peter Turkstra in Hamilton, a builder, agreed to erect a very plain church which would hold a little over three hundred people. In London we bought some used opera seats, and we had a church. It was plain, but it looked mighty good to us, and it cost us only about $27,000! When we dedicated this church the community was represented; the Vice Consul of the Netherlands, located in London, extended greetings. It was a joyful occasion. On the next Sunday morning the subject of the sermon was Rehoboth — the Lord has made room for us! Just now the congregation has long since outgrown this building and has let the contract for a much larger church, greatly needed, to the tune of $180,000!

In a short time many modest church buildings, erected by Peter Turkstra or others, lifted their turrets toward heaven. You can see them in Blenheim, Strathroy, Wyoming, Jarvis and other places. Some have made room for larger, better buildings. As time went on we could afford larger accommodations. But these simple structures filled a great need in their day. Thank God for them.

Congregations in order to flourish need ministers.

CHURCHES AND MINISTERS

Our churches in Canada before 1946 which had ministers were served by men from the U.S. The home missionaries which came into Canada to serve the immigrants were Americans. As new groups developed into churches and were able to call pastors, these brought in more men from the U.S. This was a great help to these churches and relieved the home missionaries who must attend to new groups. When immigration slowed down some of these home missionaries accepted calls of churches in Canada; others went back to the U.S. or retired. These all were U.S. ministers. It would require too much space to name these all; many of them were mentioned already.

At first for a while we sort of took for granted that we would be able to furnish enough ministers from the U.S. to fill the need in Canada. For a close relationship with the churches in the U.S. that looked advisable too. But before long we began to realize that this would not work out. If we were to insist on it the churches in Canade would suffer for lack of pastors. Our people, realizing this, began to ask, "Why not call ministers from Holland?" There were ministers there who were willing and even eager to come. Classis Ontario appointed a committee to study the matter. Upon its advice the classis decided to open the door for calling ministers from the old country, and a plan to guide this activity was adopted.

The plan was along these lines: Ministers to be called must have qualifications for the work here. They must of course be in good and regular standing in their churches. They must be young enough to work themselves into the English language and to adjust to life in a new country and denomination. Age forty was mentioned as maximum age, not as an absolute rule. A committee was set up in the Netherlands consisting of trusted men to suggest ministers who might be called and to advise regarding others under consideration. There was a committee on this side too to receive advice from the Netherlands and counsel churches here. Not in every case was this committee consulted, but it helped. By this route, then, a trek of ministers from the Netherlands to Canada set in and many of our churches received men to fill their need.

For years it has been a rule in the Christian Reformed Church that ministers coming in from other denominations before being installed in their churches submit to a "colloquium doctum", a discussion with them by the classis on the Reformed doctrine, to ascertain their soundness in the faith. These Dutch ministers came from churches in Holland which were close to us. There was scarcely any doubt that they were sound in the faith. Yet, in order to treat all alike and to maintain our status of a denomination in its own right, it was decided to maintain these discussions. They also gave an opportunity to become somewhat acquainted with them and to emphasize to them certain decisions which had been made in years past which figured prominently in our church life. This rule did not work hardship for anyone when all was in good order. In one or two scattered instances it was a good thing that there was this gate to go through which could also be closed when that was deemed necessary.

By this route, then, about forty ministers came from abroad. They certainly filled a great need, contributed much to build our churches in Canada. A few went back for personal reasons. For several years now only on rare occasions have any more come in.

There have been some coming in from other denominations in North America. One was ordained according to the old Art. 8, old Church Order, which provides for men with singular gifts to be ordained without a prescribed seminary course.

Meanwhile a goodly number of our young men in our Canadian churches felt the urge to prepare for the Ministry of the Word, made their way through our Calvin College and Seminary and other theological schools, and came to serve churches in their adopted country. Most of these are now in Canada. This is the most natural way of supplying the need of ministers. These young men know the conditions in Canada, can use the Dutch language where needed, have become acquainted with the Christian Reformed Church in the U.S., can express themselves with ease in the English language, are specially adapted to lead through this present transition. By their coming our churches in Canada have become rather well supplied. here are still some churches without pastors but no greater proportion than in the U.S. We also have a beginning of ministers moving from Canada into the U.S. as well as from the U.S. into Canada. I believe this is a natural and healthy development. Thanks be to God who also in this respect has provided so well! And the outlook for the future is promising.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

FIRST SERIES OF PROBLEMS IN APRIL

No. 248

Author: G. Heathcote.

Black: 2 pieces

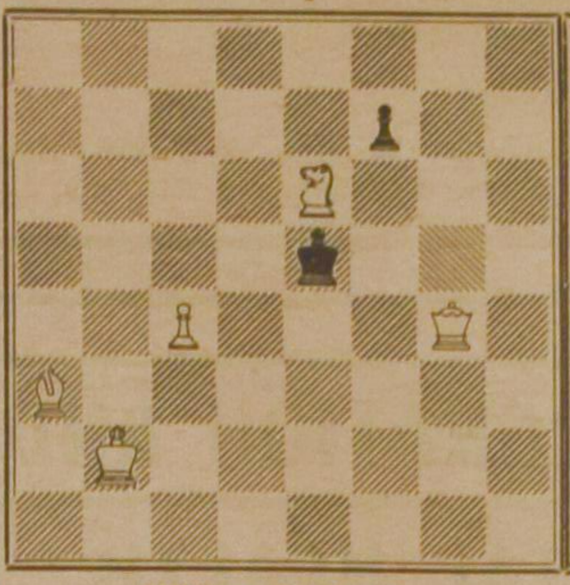

White: 5 pieces

White to play and mate in three moves. 3 points

No. 249

Author: J. A. Ros.

Black: 9 pieces

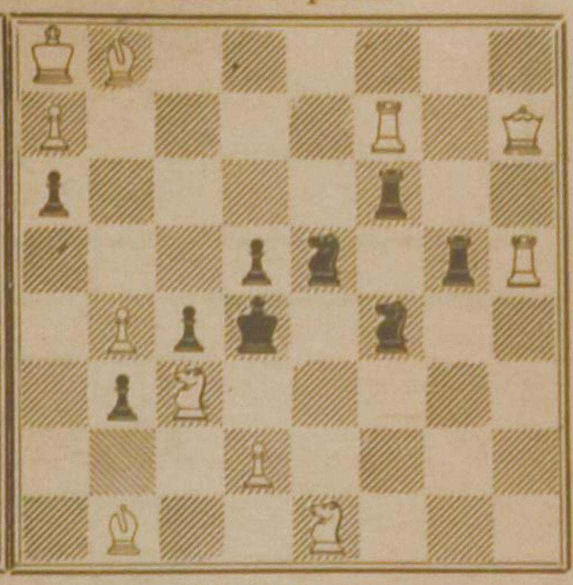

White: 11 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. This time I have no special remarks about the new series. Probably the problems will not be too easy this month.
2. No. 248 is almost a miniature. We know by experience how difficult such a thing usually is. I wish you good luck and expect the full solution: key plus threat (if any) and all variations.
3. No. 249 shows clearly the idea of the author. In other cases you have to find that out yourself. But the idea in itself is ont enough. You should indicate the key move, which, of course, is a different matter.
4. Solutions should be sent in after the complete series has been published.

FROM THE BOOKSHELF

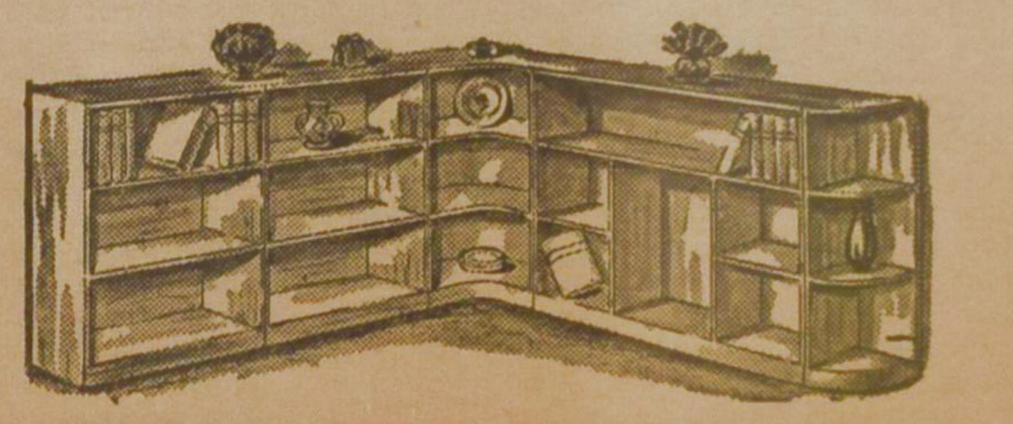

THE CHILD'S STORY BIBLE, by Catherine F. Vos, revised by Marianne C. Vos Radius. Illustrations and maps by Betty Beeby.
Published by W. Eerdmans, Grand Rapids.

This is the fourth and completely revised edition of the well-known Story Bible. The original author's daughter has attempted the task of modernizing the language and the approach here and there. The pictures are new and in general very modern. The simple lines and vivid colors are very attractive, though some (for instance, the death of Goliath) are a little too stark and realistic.

The author has not allowed herself to stray from the Bible text. She retells the Bible in her own words, quietly and reverently. On the one hand, this is something to be thankful for. On the other, a certain amount of suspense is often lacking, where a different presentation would have created it without violating the Biblical contents. Only very occasionally does the author allow herself an interpretation or an aditional remark.

The language is simple and clear, aimed probably at children age seven to twelve. A child in that age limit should be able to read the book himself. Or, as is the case in so many families, this book can be used for family worship with young children. There is ample opportunity for further discussion on the basis of the pictures.

A number of teachers in the Sarnia Chr. School used this new edition in preparing for their Bible period in the morning, and found it very valuable. One word of advice to teachers: do not let the author of the Children's Bible ever take your place as a story teller!

I recommend this book to all parents and teachers, as an aid in their work of leading their children and pupils to love God's Word.

R. Van Westenbrugge

A CRITICAL LOOK AT OUR TAX SYSTEM

The Carter Report

After years of study, the Royal Commission on Taxation has come up with recommendations, which if implemented, will profoundly affect the life of every Canadian. The proposed new system would reduce taxes for most low income and middle income families and increase taxes for high income families.

The basic principle underlying the Carter Report is that everything that gives a person the power to buy more of the good things of life should be taxed. The source of the income would not matter. This means that included in income would be such things as: gifts, inheritances, unemployment insurance benefits, baby bonuses, capital gains and insurance policy dividends. Most of these kinds of income are tax free at the moment.

The Carter definition of "income" will have strange consequences. If you supply your mother-in-law with room and board, the old lady would be required to declare $1,000 as income and be taxed on it, even if she does not receive a penny from you. On the other hand, you, as the host, would only be able to deduct $100 as a tax credit.

When your son marries, he and his bride would have to add up the value of all gifts received, add it to their income and pay tax on it. To soothe the pain there would be a $5,000 lifetime exemption. In other words, only the first $5,000 received in gifts during a lifetime would be free of tax.

In addition, no one may receive gifts totalling more than $250 per year (100 if he is a child) without having to pay tax on it.

In the case of inheritances, these would be free of tax only, if going from a husband to his wife or children below 21 years of age. In all other cases, they would have to be counted as income by the recipient.

Capital gains are something else again. Suppose you earn $6,000 per annum on your job and make another $1,000 in the stock market. Total income for tax purposes for the year would be $7,000. At the moment, the additional $1,000 is tax free but then you would pay tax on it at your top rate. The same would apply to profits on the sale of your home or farm, although the first $25,000 made on buying and selling your home or farm during a lifetime, would be free of tax. In addition, there will be provisions for spreading out the gains over 5 years, in this way reducing the tax to be paid in anyone year.

If the capital gains recommendation were accepted, Canada would have the highest capital gains tax in the world. In a capital importing country like Canada, the consequences of such a tax rate could be disastrous and could lead to capital flight from Canada.

Charities, including churches, would be taxed on their business income and some of their investment income. On the other hand the tax-deductible limit on charitable donations would be raised from 10 to 15%.

You may not be aware that besides the provincial sales tax you now pay in most of the provinces, store prices already include 12% federal sales tax. At the moment, this tax is levied at the manufacturers' level. The Carter Commission proposes that the tax be moved to the retail level and that because of the higher value at the retail level, the tax be cut to 7% and still yield the same revenue for the government. Consequently, adoption of this proposal would mean that you will pay as much as 12% sales tax every time you buy something in a store in provinces where there is a provincial sales tax as well. It should be added that food will continue to be exempt.

Certain measures are proposed to make investment in Canadian stocks more attractive. This is done by giving the investor credits for the tax paid by the corporation. As long as the investor's personal tax rate is less than 50% (the rate at which corporations are taxed), he gets part of the corporation tax back from the government, increasing the income from his investment. This positive measure may accomplish what Walter Gordon has been trying to achieve through negative measures, namely control of the Canadian economy by Canadians.

Because of the much broader net the government will be casting, tax rates can be reduced and the Carter Commission estimates that 46% of the country's 7 million tax payers will get income tax cuts of more than 15% under the new system. The top rate would be cut from a present 80% to 50%. However, the taxable income of high income families would increase, as hitherto tax free income, such as capital gains, would be taxed under the Carter system. Special tax concessions to mining and oil companies would be abolished, and insurance companies, which pay hardly any tax at the moment, would be taxed much more heavily.

The Carter Report is an impressive document presenting a thorough and imaginative approach to the tax problem. Mr. Carter has stressed that it will have to be accepted as a whole. This at the same time is its weakness, as politically speaking, the Report will be difficult to implement. The Report is heavily weighted in favour of the Federal government and what Ottawa takes in taxes, provincial and municipal government cannot lay their hands on. Provincial governments will be loathe to give up any of their current sources of income. In addition, there is the well known tendency for governments to spend everything they can so that it is doubtful that the promised tax cuts will become effective.

Summarizing, we feel that it is extremely unlikely that the proposals will become law as suggested. The worst that could happen is that politically expedient measures, such as the capital gains tax, are implemented. The Carter Commission simply has made too many enemies with its proposals to stand a chance of having its Report adopted as is.

Dr. J. P. Verseveldt.

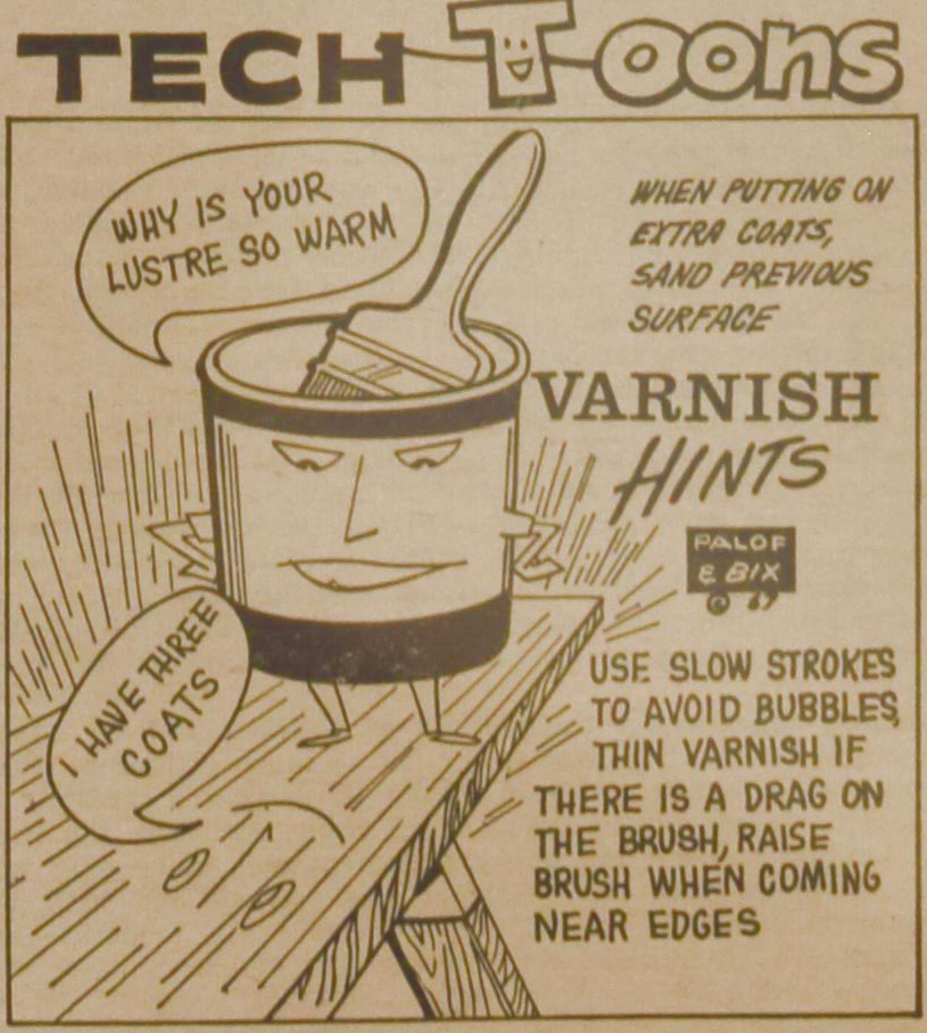

Wat denkt U ervan?

Het Bijbellezen

Uit de brieven die wij ontvingen bleek het dat men was ingenomen met de KEUZE van het onderwerp. "Men neemt het zo gemakkelijk als een vanzelfsprekendheid aan en daarom is het goed om eens over het bijbellezen enkele vragen te stellen," zo schreef een van de briefschrijvers.

Een ouderpaar van een gezin met negen kinderen, dat reeds de zestig is gepasseerd schreef als een waarschuwing voor het jonge geslacht, "Nu ik als moeder er achter sta, zie ik heel veel dingen waarover ik slecht tevreden ben. Er zijn natuurlijk wel geldige redenen voor aan te voeren, maar het feit is er. Een snel groeiend gezin, met zeer beperkte middelen, eerst de crisisjaren, daarna de oorlog en tenslotte de emigratie, zodat er van een rustig leven niet veel terecht kwam. Wanneer je dan je leven overziet, dan zou je de jonge mensen wel willen toeroepen: doe het niet zo, maar probeer er rustig de tijd voor te nemen om SAMEN de dag met God te beginnen..."

Een van de briefschrijfsters verwees ons naar de 'Discovery Method' zoals die bij de Young Calvinist Federation verkrijgbaar is en waarvan U de methode in ons blad vindt afgedrukt. In een gemeente werd zelfs het onderwerp op een gecombineerde vergadering van de mannen- en vrouwenvereniging besproken. Een goed idee!

Wij danken U hartelijk voor uw medewerking en hopen dat meerderen er evenzo over denken als een van de briefschrijvers, die schreef: "Tot dusver hebben we nooit de vragen van uw rubriek 'Wat denkt U ervan' beantwoord. We lezen de antwoorden van anderen echter altijd met veel genoegen. Nu is het echter eerlijk dat wij ook eens aan de discussie deelnemen."

VRAAG 1

Vindt U het drie maal daags (of minder) bijbellezen aan tafel waardevol?

ANTWOORDEN

We geloven dat het een goede gewoonte is om bij elke maaltijd een bijbelgedeelte te lezen. Men zal ongeveer zo'n 10-20 verzen moeten lezen. Dit heeft veel meer invloed en wordt niet zo gauw vergeten dan wanneer men een lang hoofdstuk leest. Dit geldt vooral een gezin met kinderen.

☆

Ik geloof dat het bijbellezen bij elke maaltijd aan te bevelen is. Zelfs al gebeurt het soms uit gewoonte. Ik geloof niet dat dit nu bepaald verkeerd is. Indien wij er geen gewoonte van zouden maken om op regelmatige tijden te eten, dan zouden we ongetwijfeld niet het voedsel krijgen dat nodig is voor een goede gezondheid. Zo gaat het ook met het bijbellezen. Wanneer we er geen gewoonte van maken om op geregelde tijden bijbel te lezen dan doen we het stellig niet vaak genoeg.

☆

De meesten vinden het lezen aan tafel een goede gewoonte, aangezien dan vaak het hele gezin bij elkaar is. Sommigen schrijven echter, dat drie keer per dag teveel is. Anderen wijzen op het gevaar van de sleur.

'k Geloof zeker dat het bij veel mensen een sleur wordt, waardoor er dan niet veel van uitgaat. Toch moeten we deze Hollandse gewoonte niet opgeven.

Een van de schrijfsters wijst op onze persoonlijke *verhouding* tot de bijbel. Ze schrijft:

Als het lezen voor ons onmisbaar is geworden (en geen vorm) dan is het altijd waardevol.

Wij kunnen uit de antwoorden dus konkluderen dat:

1. regelmatig bijbellezen noodzakelijk is;
2. men zich moet hoeden voor de sleur en uiterlijke vorm.

VRAAG 2A

Hebt U een suggestie om het bijbellezen beter tot haar recht te doen komen? (a) Wat in geval van een gezin met kleine kinderen en een baby?

ANTWOORDEN

Een briefschrijfster legt er de nadruk op dat *wij moeten beginnen met eerbied aan te kweken voor God's Woord.* Dit kan natuurlijk op allerlei manieren worden aangekweekt. Een moeder schrijft:

Als ik soms zie hoe in sommige gezinnen vader op een dreun de bijbel leest, een van de kinderen met zijn hoofd op zijn armen ligt, anderen gekheid zitten te maken of elkaar tegen de schenen schoppen, dan mag men niet verwachten dat er wat van het bijbellezen uitgaat.

De vraag is natuurlijk hoe kweken we eerbied voor God's Woord in een gezin met kleine kinderen, die vaak met moeite kunnen stilzitten.

Er worden verschillende suggesties aan de hand gedaan. Een moeder van twee kinderen (baby en drie-jarig kind) schrijft:

's Morgens lezen we enkele verzen uit de bijbel of uit een dagboek.

's Middags wanneer mijn man niet thuis is, lees ik, na de afwas, terwijl de baby in de box zit, de drie-jarige uit de kinderbijbel voor.

's Avonds lezen we de bijbel en de Family Altar en plaatsen de baby soms in de box.

Met baby's regelde ik het zo dat ze gedurende de maaltijd moesten slapen. Maar dit kan alleen als er orde en regel in het gezin is.

Kinderen beneden 1½ jaar mogen onder het bijbellezen wel rustig spelen of laat ze even naar de basement gaan.

☆

De meeste schrijvers bevelen in een gezin met jonge kinderen het lezen van de kinderbijbel aan.

Iemand schrijft:

Het zingen van een psalm of gezang na de maaltijd vinden de kinderen fijn (babies eveneens!). Deze liederen geven immers weer wat we in de bijbel lezen.

☆

Wanneer er kinderen in het gezin zijn die zelf kunnen lezen, dan moeten die het bijbelgedeelte lezen. zodat vader en moeder beiden op de jonge kinderen kunnen letten.

VRAAG 2B

Wat in geval van een gezin met kinderen van 7-15 jaar?

ANTWOORDEN

Ook in een gezin met kinderen van 7-15 jaar kan men de kinderbijbel gebruiken tot het twaalfde jaar om daarna langzamerhand over te gaan tot het lezen van de bijbel.

☆

Eénmaal per dag de kinderbijbel, en als er verder gelegenheid is ieder een bijbel geven, zodat ze mee kunnen lezen. Kies bijbelgedeelten die ze begrijpen of een gedeelte waarover de teacher op school of zondagschool heeft verteld. Zo groeit er eveneens een band met de onderwijzer. De oudsten kunnen dan om beurten lezen.

☆

Wanneer de kinderen ouder worden is het aan te bevelen om in elk geval één keer per dag uit de bijbel te lezen om zodoende de centrale plaats die de bijbel in ons leven moet innemen te beklemtonen.

☆

Wanneer de kinderen ouder worden stelt men voor om enkele vragen te stellen of het gelezene te bespreken (Zie ook antwoorden op vraag 2c.). Bijna allen schrijven dat de gedeelten niet *te lang* moeten zijn en velen voegen er aan toe dat de bijbel niet op een dreun of preektoon moet worden gelezen.

VRAAG 2C

Wat in geval van een gezin met opgroeiende kinderen?

ANTWOORDEN

Geef elk kind een eigen bijbel en laten ze om beurten enkele verzen lezen.

Wij hebben al zes jaar de gewoonte om allemaal (ouders en 6 kinderen) een bijbel open te hebben bij het bijbellezen. Eerst was het nog zo dat vader las en moeder en de kinderen volgden (dat calvinistische 'vader is priester' zat er waarschijnlijk nog te diep in), maar nu lezen we ieder om beurten twee verzen, zodat ieder mee moet doen, ook de bezoekers, die mee eten.

De meeste schrijvers merken bij vraag 2c op, dat er, indien mogelijk, tijd moet zijn om over het gelezen Schriftgedeelte te praten of dat de ouders een vraag moeten stellen om een gesprek te beginnen. Daarom, zo schrijven sommigen, moet het te lezen gedeelte niet te lang zijn.

Iemand merkt hierbij op:

Deze gewoonte heeft ook vele bijkomstige zegeningen. De gezinsband wordt versterkt, de kinderen leren er beter door lezen, vader en moeder leren er Engels door.

Een moeder schrijft:

We denken er niet aan om deze gewoonte af te schaffen; de kinderen nog minder dan de ouders. Ik zou ieder gezin met schoolgaande kinderen aanraden om dit eens een jaar te proberen.

Een van de schrijfsters voegt hier nog aan toe:

Jongeren die belijdenis gedaan hebben moeten om beurten ook, evenals vader en moeder, eindigen.

VRAAG 3A

Maakt U een keuze bij het lezen of leest U van Genesis tot Openbaring?

ANTWOORDEN

Wij gebruiken eenmaal het O.T. en eenmaal per dag het N.T. —

☆

Wij waren gewoon 's morgens het O.T. en 's avonds uit het N.T. te lezen. Aangezien wij nu de Family Altar gebruiken, doen we dit niet meer. Toch geloven we dat het systeem dat we tevoren gebruikten het beste is.

Ik geloof dat het beter is om de hoofdstukken en bijbelboeken over te slaan die de kinderen van 7-15 jaar niet goed kunnen begrijpen.

Het is beter om de hoofdstukken over de tempelbouw b.v. en dergelijke hoofdstukken in Leviticus aan tafel niet te lezen.

VRAAG 3B

Gebruikt U in verband met uw gezin een speciale bijbelvertaling? (King James, American Standard Version, New English Bible, Philips translation.)

ANTWOORDEN

Samengevat, worden de volgende voorstellen gedaan:

1. *Gebruik verschillende vertalingen (met overleg!)*
2. *Gebruik bijbels in verschillende talen in een gezin met kinderen die Frans of Duits leren. Ook een Hollandse bijbel kan worden geraadpleegd.*
3. *Voor de jongeren is de Philips vertaling zeer geschikt.*

Ik zou onze lezers er nog op attent willen maken dat er ook een bijbel verkrijgbaar is waarin 4 verschillende vertalingen naast elkaar zijn afgedrukt (King James, Revised Standard, Philips modern English en New English Bible). Hij is nogal prijzig, maar indien elk gezin hiervan één exemplaar zou bezitten, dan zou dit ongetwijfeld de discussie over het te lezen bijbelgedeelte verlevendigen.

VRAAG 3C

Gelooft U dat het aanbeveling verdient om het gelezen bijbelgedeelte in uw dankgebed aan te halen?

ANTWOORDEN

Indien men hiertoe bekwaam is, moet dit zeker worden gedaan.

☆

Het is goed om het gelezene op deze manier op de praktijk van het leven toe te passen.

☆

Zeer aan te bevelen, maar gebruik slechts enkele zinnen en geef in het gebed niet het gelezene weer.

VRAAG 3D

Gebruikt U enkele 'hulpbronnen'? (Dagboek, Family Altar, Kinderbijbel.)

ANTWOORDEN

Samengevat:

1. *Velen noemen de Family Altar.*
2. *Een lezeres noemt, zoals reeds gezegd, The Discovery System.*
3. *Iemand verwijst naar de* Bijbel voor jonge mensen. (Waarschijnlijk kunnen de meeste kinderen het Nederlands niet meer voldoende verstaan, maar dit is een mooie bijbel voor opgroeiende kinderen.)
4. *Dagboek en scheurkalenders.*

VRAAG 4A

Hoe denkt U dat het er met het persoonlijk bijbellezen onder ons voorstaat?

Ik denk dat het persoonlijk bijbellezen bij velen wordt verwaarloosd.

☆

Ik (een oudere dame) geloof dat er onder de jongeren meer persoonlijk wordt bijbel gelezen dan bij de ouderen het geval is.

☆

Ik denk dat het persoonlijk bijbellezen veelal achterwege blijft, vandaar dat het bijbellezen aan tafel zo goed mogelijk moet gebeuren; het liefst met discussie.

☆

VRAAG 4B

Hebt U enige suggesties om het persoonlijk bijbellezen te doen toenemen?

ANTWOORDEN

Het zal niet eenvoudig zijn om persoonlijk bijbellezen aan te moedigen, want het vraagt enige opoffering. We zullen er een speciale tijd voor moeten vaststellen. Een tijd wanneer we niet te moe, te slaperig zijn of te veel andere dingen aan ons hoofd hebben. De moeders van opgroeiende kinderen vinden hiervoor gedurende de middag wel eens een ogenblikje. Voor de meeste ouders is het meest gelegen ogenblik vlak voor het naar bed gaan. Jongeren kunnen het doen 15 minuten voordat ze met hun huiswerk beginnen.

☆

Om jongeren aan te moedigen hun bijbel te lezen, moet men hun als kinderen reeds voor het naar bed gaan uit de kinderbijbel voorlezen. Wanneer ze zelf kunnen lezen (7-8 jaar) laat hen dan enkele verzen lezen van het bijbelgedeelte waarover op school is verteld of een hoofdstuk waarvan zij een tekst voor school of zondagschool moeten leren.

☆

Het houden van bijbelstudiekringen kan bijdragen tot het persoonlijk bijbellezen.

☆

(In een volgend artikel willen wij nog eens terugkomen op de bijbelstudie.)

Wij danken nogmaals onze 'medewerkers' en we hopen dat deze discussie voor ons allen tot zegen mag zijn.

P.T.

Discovery

The DISCOVERY METHOD OF BIBLE READING is a personal Bible reading program. Its objective is to read a **portion of the Bible each day until a passage is found that** has special meaning to the reader.

HOW THE PLAN WORKS . . .

1. Select some book (preferably one of the epistles at first). Write down the name in the top right corner.
2. Start at the beginning and read until you find a verse that has some special meaning to you.
   It may be a **promise**, a **command**, a **challenge**, a **new truth**, or any verse that has some significance because of your circumstances at that moment.
3. Stop at that verse. Write down the **date**, the **reference**, and the **reason** you chose that one.
4. **Offer a word of thanks to the Lord for what it means** to you.
5. Meditate on its meaning as often as you can remember during the day.
6. Speak of it to a friend and find out which one he chose for that day. You should make an agreement with someone to do this each day as it will help you remember and also give you opportunity to share the thought with others.
7. Next day go on from that verse until you find another. You may have to read only a few verses or you may read a chapter or more. The important point is that **you** get something each time you read, and this is the main purpose of Bible reading. If you forget, leave a blank space and take up where you left off. Do not **condemn** yourself for failure, and do not **commend** yourself for success.

CHRISTIAN MARRIAGE CONTACT BUREAU

In vroegere edities van ons blad is melding gemaakt van de oprichting van het Christian Marriage Contact Bureau.

Dit bureau is thans open en geïnteresseerden wordt aangeraden een brochure aan te vragen, waarin doel en werkwijze van het bureau wordt uiteengezet. Men kan zijn brieven richten tot C.M.C.B., Box 411, Station K, Toronto 12, Ont.

21 JAAR OUD?

Zodra U 21 jaar oud wordt, valt U niet langer onder de Hospital Insurance van Uw ouders. U moet binnen 30 dagen zelf voor Uw lidmaatschap zorgen. Vraag een aanmeldingsformulier bij een Bank, een Ziekenhuis of aan de Commission.

NIEUWE BAAN?

Ten einde verzekerd te blijven, dient U de instructies op te volgen, afgedrukt op het "Hospital Insurance Certificate of Payment", formulier 104, dat Uw huidige werkgever verplicht is U te geven bij Uw vertrek.

PAS GETROUWD

Voortaan moet "gezinspremie" voor de Hospital Insurance worden voldaan teneinde als echtpaar verzekerd te zijn. Stel de "groep" waaronder U valt in kennis of, als U beide premies "direct" betaalt, de Commission.

Uw
ONTARIO HOSPITAL INSURANCE
Plan

Ontario Hospital Services Commission,
Toronto 7, Ontario.

WILLIAM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Philip Geusebroek

BOOKKEEPING
AUDITING
TAX RETURNS

Complete Service

BURLINGTON
933 Orpha St.
Tel. 634-5690

Voor elck wat wils

Studieverzekering
Spaarverzekering
Ouderdomspensioen
Hypotheekverzekering
Weduwe en wezen voorziening
Gezinspolis — verzekering voor het gehele gezin in 1 polis
Groepspensioen en groepsverzekering voor employees
Levensverzekering voor zakelijke doeleinden
★ Compagnonsverzekering
★ "Key man insurance"
★ "Stock purchase fund"
★ Credietverzekering

Dit is een greep uit Holland Life's uitgebreide verzekeringsportefeuille. Inlichtingen over deze, en andere, polissen zullen wij U gaarne vrijblijvend verstrekken.

Onze Nederlandse vertegenwoordigers zijn gevestigd in: Bowmanville, Brockville, Calgary, Edmonton, Grimsby, Hamilton, London, Montreal, Ottawa, New Westminster, Red Deer, Toronto, Vancouver, Victoria en Welland.

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LTD.

Symbool van Zekerheid . . . sinds 1807

HOLLAND LIFE BUILDING 1130 BAY STREET TORONTO 5, ONTARIO

Nikolaas II, DE LAATSTE CZAAR VAN RUSLAND

In de maand oktober zal het feit worden herdacht dat vijftig jaar geleden de communistische revolutie in Rusland uitbrak. In de komende maanden zult u in verschillende bladen artikelen over het communisme en de geschiedenis van de Russische revolutie tegenkomen. Calvinist-Contact zal eveneens, zowel in het Hollandse als in het Engelse gedeelte enkele artikelen over het communisme en de revolutie in Rusland publiceren. Het eerste artikel zal zijn gewijd aan de Russische czaar Nikolaas II, die in de nacht van 16 op 17 juli 1918 met zijn gezin op een gruwelijke wijze door de communisten werd vermoord.

CZAAR VAN RUSLAND EN POLEN,

GROOT HERTOG VAN FINLAND,

VERDEDIGER VAN DE RUSSISCHE ORTHODOXE KERK

Deze taak werd Nikolaas II op de schouders gelegd toen hij op 26-jarige leeftijd zijn vader, czaar Alexander III, die op middelbare leeftijd nog plotseling stierf, opvolgde. Om deze functies te vervullen was geen eenvoudige taak en geheel ongevaarlijk was het evenmin. In het verleden waren meerdere malen aanslagen op de Russische czaren gepleegd. In 1801 was Czaar Paul nog vermoord bij een paleisrevolutie, terwijl Czaar Nikolaas I in 1825 een revolutie onderdrukte. Alexander II, die tot de verlichte czaren behoorde, was zijn leven evenmin veilig. Verschillende aanslagen werden op hem gepleegd en op 13 maart 1881 werd hij door een handgranaat verminkt. Zijn opvolger, Alexander III, wilde echter niets van de verlichte ideeën van zijn voorganger weten en heerste als een absoluut autocraat.

Toen Nikolaas II onverwacht de troon beklom waren de verwachtingen hoog gespannen. Welke richting zou deze nieuwe czaar het Russische volk leiden? Zou hij gematigd zijn in zijn optreden of zou hij in de voetstappen van zijn autocratische vader verder gaan?

Door de besluiten van czaar Alexander II was het lot van de boeren heel wat verbeterd. In 1861 werden de lijfeigenen vrijgesteld. Zij werden nu in collectief verband eigenaars van een stuk land, dat voorheen tot de rijke herenboeren behoorde. Bovendien institueerde Alexander II zemstva's, plaatselijke raden, die de belangen van de plaatselijke gemeenten moesten behartigen om zodoende de burgers te betrekken bij het welzijn van de plaatselijke gemeenten. Vlak voor zijn dood was de czaar van plan om de nationale Sobor, een adviserende raad, die sinds het begin van de regeringsjaren van Peter de Grote (1672-1725) niet had vergaderd, bijeen te roepen.

Van Alexander's plannen kwam echter weinig terecht. Zijn vader, zoals reeds vermeld, moest van deze 'moderne' opvattingen niets hebben en geloofde onwrikbaar in de éénhoofdige regering van de czaar. Hieruit moet men echter niet concluderen dat deze czaren altijd zulke wrede mensen waren. Dit is inderdaad niet het geval. Wij zullen dat ook zien in het optreden van Nikolaas II. Zij geloofden echter in hun roeping (zij zagen hun taak vaak van Godswege; vele czaren waren oprechte christenen) om als een soort patriarch het land te regeren. Ze hielden weinig rekening met de mogelijkheid dat een éénhoofdige regering gemakkelijk fouten kon maken en een land in haar geheel op een dwaalspoor kon leiden, zonder dat de burgers hiertegen veel konden uitrichten. Bovendien gebeurde het meermalen dat zich rondom de czaar een groep vormde, die alleen uit was op eigen belang en zich weinig voor het landsbelang interesseerde. Dit was eveneens het geval aan het Russische hof tijdens de regering van Nikolaas II. Vele Russen, vooral de intellectuelen onder hen, die wat meer van de wereld hadden gezien en allerlei buitenlandse boeken lazen, kwamen tegen het verouderde systeem in opstand. Wij moeten dit niet uitsluitend zien als revolutie of anarchie. Dergelijke personen vond men ongetwijfeld onder deze groep, maar het merendeel wilde de Czaar niet van de troon stoten, maar de regering van het land in handen geven van de czaar en andere bekwame lieden. Toen de czaar zich tegen deze verandering verzette of, zoals in het geval van Nikolaas II, de czaar besluiteloos stond toe te kijken, groeide het verzet en namen de oproerige elementen de overhand. Het communisme zou waarschijnlijk nooit in Rusland zijn gevestigd, indien Nikolaas II, evenals in andere landen, een democratische regeringsvorm had ingesteld, want het overgrote deel van de Russische bevolking, vooral de boerenbevolking, zag hoog op tegen de czaar en zijn gezin. Zij zagen in hem de vertegenwoordiger door God aangesteld en waren in het geheel niet op de hoogte met de treurige toestanden aan het Russische hof. Dat het volk op de duur het communisme steunde is het gevolg van de hongersnood, die er heerste, en de erbarmelijke sociale toestanden onder de fabrieksarbeiders. Wij zullen bij de beoordeling van de Russische revolutie dan ook niet alle schuld moeten toeschrijven aan mannen als Lenin en Trotsky, waarover wij later nog hopen te schrijven, maar eveneens aan de nalatigheid van czaar Nikolaas II en zijn voorgangers.

NIKOLAAS II

Nikolaas II was geen ongeschikte man. Hij leefde er niet op los en deed niet alsof het volk niet bestond. Hij was geen oorlogszuchtige vorst, die prat ging op zijn roemruchte daden. Integendeel. Hij was een beschaafd mens, die sober leefde en in zijn hart niets van al het gekonkel aan het Russische hof moest hebben. Hij beschuldigde de leden van de Doema, de Russische 'regering', die inmiddels was ingesteld, ervan dat zij weinig werk verzetten om de noden van het volk te lenigen. Toen de eerste wereldoorlog uitbrak, waaraan Rusland tegen zijn zin deelnam, begaf hij zich naar het front en begaf zich onder de soldaten. Hoogmoedig of lafhartig was Nikolaas II evenmin. Ook gedroeg hij zich tijdens de ballingschap op een waardige manier. Jammer genoeg was deze sympathieke man geen doortastend persoon. Hij was fatalistisch. Hij liet alles over zich komen zoals het voorkwam en beschouwde de gebeurtenissen als de wil van God waaraan hij zich blindelings onderwierp. Zijn rotsvast vertrouwen in God is bewonderenswaardig, maar hij vergat dat God ook van ons vraagt om het recht te handhaven en misstanden op te ruimen. Daartoe was hij niet de man. Van kindsaf was hij een onderdanige jongen geweest, die alles wat zijn vader beval, uitvoerde. Hij zou niet tegenspreken, zelfs al wist hij dat zijn vader het niet bij het rechte eind had. Toen zijn vader stierf zocht hij advies bij zijn moeder en later steunde hij teveel op zijn vrouw. Nikolaas II was niet de persoon om Rusland in de kritieke jaren van de 20e eeuw te regeren. Eigenlijk speet het hem niet dat hij gedwongen werd afstand te doen van de regering. Hij had zich aan het hof nooit thuis gevoeld. Het liefst was hij bij zijn gezin, want hij was een voorbeeldig huisvader. Het is eigenlijk tragisch dat deze man een pion werd op het Russische schaakbord.

Bovendien moeten wij niet vergeten dat de kinderen van de czarenfamilie weinig contact hadden met de buitenwereld. Zij hadden in vele gevallen geen vriendjes en vriendinnetjes. Zij leefden uitsluitend in de kringen van de hoge adel en wisten weinig van de armoede van het volk af. Zelf zouden velen van hen graag een ander bestaan hebben geleid, maar dat

(Vervolg op pag. 5)

Indien U een ernstig juridisch probleem had, zou U dan een advocaat kunnen bekostigen?

Nu kunt U dat doen.

Een crimineel of een civiel proces of een gespecialiseerde, juridische advocaat zou meer kunnen kosten dan U zich zou kunnen veroorloven.

Evenwel, gerechtigheid kan van beiden afhangen.

Het onvermogen om een advocaat te betalen is een van de **laatste overgebleven hinderpalen** om binnen het bestek van de wet recht te laten wedervaren.

Dit is thans geen probleem meer in Ontario.

Op 29 maart 1967 werd een nieuwe wet voor juridische bijstand in Ontario van kracht. Deze waarborgt dat geen enkele ingezetene van deze provincie zijn wettelijke rechten zullen worden ontzegd ten gevolge van gebrek aan geld.

U kiest Uw eigen advocaat.

U richt een aanvraag aan hem of de gebiedsdirecteur. Een beslissing wordt dan genomen welk gedeelte, indien zulks mogelijk is, door U kan worden betaald. Het verschil wordt uit het fonds voor juridische bijstand, door de Regering van Ontario verschaft, aangevuld. Het plan wordt door het Wettelijk Genootschap van Opper Canada toegepast.

Noch de rechtbank noch het publiek weet dat U juridische bijstand hebt gekregen.

Dit is een privé-zaak tussen U en Uw advocaat.

Dit is de meest vergevorderde oplossing ter wereld ten aanzien van het probleem van juridische bijstand.

En het doel daarvan is om aan een ieder volgens de wet recht te doen wedervaren.

The Law Society of Upper Canada

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

Het nieuwe Ontario Plan voor Juridische Bijstand - ingegaan 29 Maart 1967

Voor het adres van de plaatselijke gebiedsdirecteur gelieve U te informeren bij Uw eigen advocaat of op het kantoor van de Provinciale Directeur, 425 University Avenue, Toronto.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

NICOLAAS II

(Vervolg van pag. 4)

was nu eenmaal tegen de gewoonte van die tijd. Stelt u voor dat Nikolaas II een arbeiderszoon als vriend zou hebben. Zoiets was ongehoord! Toch werd van deze kinderen verwacht dat zij later het volk zouden regeren. Het is dan ook geen wonder dat iemand als Nikolaas II, die al geen sterke persoonlijkheid was, niet tegen zijn taak als czaar was opgewassen.

VAN EEN BRUILOFT KOMT EEN BRUILOFT

De Groot Hertog van Hesse (Duitsland) trad in 1894 in het huwelijk. Op het bruiloftsfeest waren vele koninklijke familieleden aanwezig, waaronder Nikolaas en prinses Alix, die Nikolaas al eens eerder op een bruiloftsfeest had ontmoet. Ze was toen echter nog maar twaalf jaar, maar hij was haar toch niet vergeten. Hoewel zijn vader, Alexander III, bij hem aandrong om een prinses van het huis van Orleans te trouwen, kreeg hij tenslotte toch toestemming om Alix ten huwelijk te vragen. Er moesten eerst nog enkele moeilijkheden uit de weg worden geruimd. Alix was n.l. een oprechte Lutheraan en hij wist niet of zij tot de orthodox Russische godsdienst zou willen overgaan. Nikolaas wist dat zij haar geloof serieus nam en moest dus afwachten wat zij zou doen. "Het is allemaal in de handen van God," zo schreef hij in zijn dagboek.

Alix stemde echter toe tot het huwelijk. Zodra ze thuis kwam, ze woonde in die tijd bij haar grootmoeder in, de bekende koningin Victoria, begon ze Russisch te studeren. In oktober 1894 ontving ze plotseling bericht om onmiddellijk naar Rusland te gaan, daar haar a.s. schoonvader op sterven lag. Op 26 november 1894 werd het huwelijk voltrokken tussen Nikolaas en Alix.

Wat voor vrouw was deze Alix? Wij zullen iets meer van haar moeten vertellen, aangezien zij een belangrijke rol speelt in het leven van Nicolaas II.

Prinses Alix was op 6 juni 1872 in Darmstadt geboren. Zij was het zesde kind van Groot Hertog Louis IV van Hesse en Prinses Alice, een dochter van koningin Victoria. Door het huwelijk met Nikolaas was het Russische vorstenhuis dus verbonden zowel met Duitsland als Engeland. De verbondenheid met een Duitse adellijke familie zou later nog een belangrijke rol spelen gedurende de eerste wereldoorlog.

Het verdriet bleef het gezin van Louis IV en prinses Alice niet gespaard. De vader overleed in de kracht van zijn leven. De oudste zoon stierf op driejarige leeftijd en de jongste dochter stierf toen ze nog maar vier jaar oud was. Prinses Alice stierf een maand na haar dochter. Vóór Alix' zevende jaar stond ze bijna alleen, zonder de liefde van haar ouders. Het is begrijpelijk dat ze eigenlijk nooit haar verdriet te boven is gekomen. Het verdriet en het gemis van het gezinsleven heeft ongetwijfeld een stempel op haar leven gezet. Ze vertrok al spoedig naar Engeland, waar haar grootmoeder, koningin Victoria, aan het hoofd van de regering stond. Het is enigszins te begrijpen dat ze een wat eigenaardig kind was. Aan de ene kant was ze bedeesd en teruggetrokken, aan de andere kant had ze haar willetje. Zij vuurde haar echtgenoot dan ook voortdurend aan om zelfstandig te zijn en door te tasten. Maar het kwam er op neer dat hij **haar** plannen moest volvoeren. Ze was een gelovige vrouw, zoals ook uit haar brieven blijkt. Haar geloof was echter vermengd met een ongezonde mystiek. De wil van God was zoals zij die aanvoelde. Daarom moest Nikolaas II haar wel gehoorzamen, anders zou hij immers tegen God's wil ingaan. Deze mystieke aanleg leidde tot ernstige moeilijkheden, zoals wij later zullen zien.

Door haar bedeesde houding maakte ze een hoogmoedige indruk. Toch was dit niet bepaald haar karakter. Tijdens de eerste wereldoorlog bezocht ze de hospitalen om met haar dochter de soldaten te verplegen. Contact met het volk had ze echter niet. Ze bedoelde het wel goed, maar ze ging aan de wensen van het Russische volk voorbij. Ze moest weinig van de moderne, democratische ideeën hebben. Volgens haar was de autocratie de enige juiste regeringsvorm. Daartoe porde ze haar echtgenoot ook voortdurend aan. Tóón dat je de czaar bent, drukte ze hem herhaaldelijk op het hart. Het mocht echter niet baten. Nikolaas bleef de besluiteloze czaar en Alix, geleid door haar mystieke gevoelens, veroorzaakte veel nodeloze ellende in het gezin en het Russische volk.

1867 | 1967

De Confederatie Karavanen

(Canadian Scene) — Het aantal mensen dat nu al een bezoek heeft gebracht aan de Confederation Train, die haar reis van kust tot kust in januari is begonnen, heeft de schattingen van de Centennial Commission ver overtroffen en er is geen twijfel aan dat de trein een groot succes is geworden.

Canadezen die niet in de gelegenheid zijn om de trein te bezoeken omdat de trein niet in hun omgeving stopt, zullen eveneens een kans krijgen de tentoonstelling te zien in een van de Confederatie Caravans, die op 1 mei een aanvang zullen maken met een bezoek aan meer dan 700 gemeenschappen. Elk van de acht karavanen bestaat uit acht grote tractoren. Zeven daarvan bevatten de in beeld gebrachte geschiedenis van Canada met levensgrote modellen, geluidseffecten, kunstvoorwerpen en foto's. Iedere karavaan volgt zijn eigen route door acht gebieden in Canada. Hoewel de tentoonstellingen in de karavanen allemaal precies eender zijn zullen de karavanen speciaal worden toegerust voor de bepaalde streek die zij zullen bezoeken. Als bijvoorbeeld de "Alberta and North West" karavaan een bepaalde gemeenschap binnenrolt, dan worden de grote wagens in een vierhoek opgesteld. De wagens worden dan met plankieren aan elkaar verbonden en op de daardoor gevormde binnenplaats zal de geschiedenis van Alberta en de Noord West worden uitgebeeld, de ontwikkeling van de veeteelt en de tarwebouw, de moderne olie-industrie en de vooruitgang in de technologie.

Wanneer de bezoekers door de zeven grote wagens wandelen worden zij als het ware zelf avonturiers, die de geschiedenis van Canada doorleven. In trailer nummer 1 zien zij de schoonheid van Canada's mineralen in hun natuurlijke vorm, de kunst van de Indianen aan de Westkust, van de Indianen van de Plains en van de Indianen uit het oosten van Canada. Zij zullen zien hoe hier vroeger werd geleefd en dit alles wordt verlevendigd met "Indianen geluiden". In trailer nummer 2 volgen zij de ontdekkingsreizigers, en zij worden in hun verbeelding geholpen door de geluiden van krakende scheepsmasten en het optuigen van schepen. In trailer nummer 3 arriveren zij in de eerste echte gemeenschap — de oude stad Quebec — daarna bezoeken zij een café in Upper Canada, zij gaan ijsvissen in B.C., ze bezoeken vissersdorpjes, oude prairiehuizen en het Hudson Bay Fort, dat het begin betekende van de ontwikkeling van Canada's West. In trailer nummer 4 arriveren zij in de periode voor confederatie, van 1800 tot 1867 en stappen zij de "Confederation Chamber" binnen. In trailer nummer 5 worden zij de parlementsgebouwen binnengeleid en ontmoeten zij de eerste Prime Minister. De eerste spoorlijn wordt gelegd, zij slaan de Riel opstand gade en zijn getuige van de oprichting van het politiecorps de North West Mounted. In trailer nummer 6 doet Canada intrede in de wereld arena — Canadese troepen vechten mee in de Boerenoorlog en in de Eerste Wereldoorlog; de bezoekers maken de twintiger jaren mee en de moeilijke dertiger jaren. In trailer nummer 7 ziet men hoe ook in de Tweede Wereldoorlog Canada onmiddellijk bereid is haar aandeel bij te dragen. In Canada worden wapenen vervaardigd, terwijl Canadese soldaten in den vreemde strijden en sterven. En na de oorlog ziet U Canada temidden van de atoomeeuw, vergezeld door industriële vooruitgang en nieuwe ontdekkingen op het gebied van de wetenschap, geneeskunde en nieuwe ontwikkelingen op het gebied van de kunst en buitenlandse betrekkingen.

Let op hoe Uw geld zich vermenigvuldigt

De wonderbaarlijke eigenschap van geld is dat het zich zonder inspanning kan vermenigvuldigen. Leg een paar dollars op zijde in de juiste atmosfeer en het zal groeien . . . vermenigvuldigen . . . vermeerderen. Dat gebeurt met Uw geld op een Spaarrekening bij de Scotiabank. Het groeit, gestadig, met rente. Waar wilt U voor sparen? Een nieuwe auto. Contanten voor een huis. Een eigen zaak. Een reis naar Uw vaderland. Een opleiding voor Uw kinderen. Laat de droom vlugger werkelijkheid worden. Ga deze week nog een Spaarrekening openen bij de Scotiabank.

The Bank of Nova Scotia

Scotiabank Spaarrekeningen. Een van de Zeventig Diensten der Scotiabank.

SALEM

Many readers of Calvinist-Contact are not yet members of the Salem Christian Sanitarium Association Inc.

Please, become a member by sending at least $2.50 annually to Salem, Box 33, Whitby, Ont., or write for information.

YOUR SUPPORT IS VERY MUCH NEEDED!

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

733 Alger St., S.E. Grand Rapids, Michigan

YEARBOOKS
V.B.S. Materials

JOHN A. W. EISEN,

RENFREW
Disabled's Products

RENFEW, ONT.

De vlam die niet verteert

door C. J. Ooms-Vinckers

(11)

"Ik wist toch dat er een mens onderweg was, die de vrijheid zou zien of... vernietigd zou worden. Hoe kon ik daar nu onbewogen onder blijven?"

"Ik geloof... dat ik niet menselijk... meer denken kan," zei hij hortend.

"Dat hebben de bevrijden allemaal in het begin. De één sterker dan de ander, maar dat trekt gelukkig bij. Je bent jong."

"U ook," zei hij en kreeg een kleur om zijn vrijpostige opmerking.

"Ja, ik ook," zei ze opgewekt. "Gelukkig wel. We kunnen nog heel wat doen. Als je eerst maar sterk bent, dan krijg je er weer plezier in, iets te betekenen voor een ander. Ik heb het ook van voren af aan moeten leren."

"Zo iets kan een mens niet leren. Dat moet er inzitten," **zei hij.**

Ze greep zijn hand. "Je zult je best doen, hè? Als ik je weerzie, ben je een heel anders mens. Daar ben ik vast van overtuigd."

Hij kreeg een vreemd gevoel in zijn leden en zuchtte. "Ik denk... ik denk niet dat u gelijk hebt." Hij trok zijn hand terug en liep een pas achteruit.

"Ik weet wel beter, tot ziens."

Hij wou nog wat zeggen, maar ze was de kamer al uit.

Er startte een motor, de auto reed weg. Ze gingen terug naar het kamp. Zij en die opdringerige knul, die hem commandeerde en uitgehoord had. Ze gingen samen weer wachten op anderen, die kwamen aanstrompelen langs het benauwde paadje, nauwelijks een voet breed tussen het dichte kreupelhout. Tot ze... evenals hij, zouden horen: "Gratuliere, Sie sind in der Schweiz..."

De wagen vloog in een flinke vaart over de weg. Mirjam zat stil naast haar begeleider. Haar gedachten waren bij de jongen die zij hadden weggebracht. De Hollandse jongen, die zo vreemd en stug was als ze nog van geen enkele had meegemaakt.

"Heeft onze vriend het nog over zijn moord gehad, Mirjam?"

"Nee," zei ze kort.

"Je hebt toch een heel poosje afscheid genomen," merkte hij geprikkeld op. "Hij zal toch wel wat gepraat hebben."

"Ja, 't was nogal origineel wat hij zei. Hij heeft me niet bedankt, zoals onze gasten gewoonlijk doen. Hij gaf me min of meer te kennen, blij te zijn dat hij ons niet meer nodig had. 't Is een stug heerschap, maar hij zal wel bijdraaien."

"Daar doe jij opvallend je best voor," zei hij scherp.

"Hij beseft niet hoe arm hij is. Als hij tot die ontdekking komt, is hij wanhopig en moet hij weten waar hij zijn toevlucht kan zoeken," zei ze kalm.

"Mirjam, denk je wel eens na over je toekomst als de oorlog afgelopen is?" vroeg hij ernstig.

"'k Zal dolgelukkig zijn mijn vader en moeder en al de anderen terug te zien. Ik heb soms kramp in mijn hoofd van verlangen."

"Maar als je nu, na enige tijd in een roes van geluk te hebben geleefd, wakker wordt, wat ga je dan met je leven doen? Het leventje voortzetten dat je vroeger geleefd hebt? Het nutteloze rijkeluisleventje?"

"Hè, Arthur, wat ben je onaardig."

"Ik wil je maar zeggen, Mirjam, dat je dat niet meer lukken zal. Je zit met duizend banden aan je volksgenoten gebonden. We hebben samen initiatieven genomen, samen geleden, samen de vruchten van onze arbeid gesmaakt, we zijn intensief bezig geweest samen. Dat alles zul je niet zo maar achter je neer kunnen leggen als een mantel die overbodig geworden is."

"Nee, dat begrijp ik," zei ze. "Vele van de stakkers moeten trouwens ook verder geholpen worden."

"Je denkt aan hulp met geld, Mirjam... maar dat is niet genoeg. Zou je jezelf niet kunnen geven? Zouden we het er niet op wagen... samen te blijven streven en werken aan een grote taak?"

Ze leunde achterover met gesloten ogen. De auto suisde nu op de gladde, grote weg. Dit wat Arthur zei had ze verwacht. Ze had de kiesheid bewonderd waarmee hij deze intieme, persoonlijke aangelegenheid op de achtergrond had gehouden. Ze had respect voor zijn nobel, sterk karakter. Als ze raad nodig had, zou hij die het allerbest kunnen geven. Een huwelijk met hem zou een ideaal huwelijk zijn. Een huwelijk zoals iedere rabbijn graag zou willen inzegenen.

De jonge Hollander zat nu in zijn kamertje te mokken en te snakken naar een beetje levensmoed en levensblijheid.

Waarom kwam de jongen, die ze nauwelijks kende, juist nu in haar gedachten? Waarom was hij, van de eerste ontmoeting af, niet meer uit haar gedachten geweest? Wat was er voor interessants, wat was er voor bijzonders aan hem? Zijn voorouders waren in Polen vernederd, verdrukt en afgeranseld. Ze hadden de grote tocht naar het westen gemaakt. In het kleine Holland zou niemand hen kwaad doen, hadden ze in onnozel optimisme gemeend. Ze waren weer met een beetje negotie begonnen... een stalletje met boeken en ze waren tevreden geweest. Hun zoon was geboren met een dubbele bezoeking. Hij werd in een Pools milieu opgevoed, dat aan de buren vreemd was en als tweede, niet mindere bezoeking droeg hij het merkteken van de Jood...

"Waarom zwijg je, Mirjam?"

"Het spijt me, Arthur. Wat je me vraagt... is me, geloof ik, onmogelijk," zei ze en haar stem klonk haar vreemd...

* * *

Op de boerderij van baas Strömer moest flink worden aangepakt. De koeien werden voor dag en dauw gemolken, om zo vroeg mogelijk in de wei te kunnen zijn. Amos werd de eerste de beste morgen onder een koe gezet en de baas deed hem de handgrepen van het melken voor. Eerst moesten de uiers worden gewassen; een werkje waar Amos van rilde als hij met de spons aan de weke massa raakte. Het melken vereiste een speciale druk op de spenen en het duurde vrij lang eer het hem lukte, wat vocht te voorschijn te persen. De baas beweerde dat hij prachtige handen en vingers voor dit soort werk had, maar het bleek toch een hele toer om de kunst machtig te worden, zonder de koe onrustig te maken. De achterpoten van het dier stonden strak bij elkaar gebonden; het kwam Amos voor dat deze maatregel best kon vervallen, als hij zijn taak beheerste. Hij deed dan ook erg zijn best en lette nauwkeurig op hoe de baas en zijn vrouw te werk gingen.

Als de emmers vol dampende melk in de koelplaats waren geledigd, dreef de vrouw de beesten naar de weide en begon Amos de stal te reinigen. Howel het hem de eerste keren herinnerde aan 't schoonmaken van de privaten bij de barakken, lukte het hem al heel gauw het koeienverblijf zindelijk te houden en kreeg hij er zelfs schik in als de frisse lucht door de schone stal zoog. De baas zorgde voor de paarden, de varkens en het pluimvee.

Als ze klaar waren, had de vrouw het ontbijt gereed en zaten ze in de ruime keuken te genieten van het geurige, eigengebakken brood en de hete koffie.

Dit halfuurtje vond Amos het mooiste van de hele dag. Hij was dan loom en moet van de vroege arbeid, maar had een gezonde trek en kauwde met graagte zijn portie naar binnen. 't Leek hem of hij dag na dag sterker en gespierder werd.

De boer en zijn vrouw maanden hem nooit aan om voort te maken; ze zaten met hun drieën rustig bij elkaar tot een ieder klaar was. Er werd weinig gesproken; soms wisselden ze een paar woordjes over het werk en werd er ook tegen hem een enkele opmerking gemaakt.

Over intieme aangelegenheden repten ze nooit. Amos koesterde de gedachte dat het Amerikaanse meisje en haar vriend hun dat gevraagd hadden.

Haar vriend? Wàs het haar vriend? Of zo maar een medewerker? Vreemd dat hij daarover ging nadenken. Wat had hij er voor belang bij met wie en op welke manier het Amerikaanse meisje met de mensen in haar omgeving omging? Toch dwaalden zijn gedachten steeds die richting uit.

De eerste tijd maakten de ongewone werkzaamheden hem doodmoe en sliep hij onmiddellijk in als hij in bed lag. Na een paar weken was zijn lichaam blijkbaar gewend aan de nieuwe leefwijze in de buitenlucht en ontwaakte de lust in hem, zich wat meer in de planten, de bloemen en de gewassen op de akkers te verdiepen. Hij verlangde naar zijn boeken en probeerde zich de titels, de schrijvers en de inhoud te herinneren.

Toen de boer zag dat hij wat meer thuisraakte, bracht hij hem van allerlei op de hoogte. Soms zaten ze over aanbiedingen en reclames gebogen en overlegden ze samen wat voor aanschaf in aanmerking kwam. De boer stond hem zelfs toe een proefveldje aan te leggen en gaf blijk van belangstelling in de resultaten.

Het was wel vreemd dat de tractor en de landbouwmachines uitsluitend door de boer zelf werden bediend. Hij had wel geen overgrote behoefte aan technische ontwikkeling, maar het prikkelde hem dat hij geen gelegenheid kreeg te chaufferen of een der machines te drijven. Hij besloot de boer op de man af te vragen naar de reden daarvan.

De boer probeerde een antwoord op zijn vraag te omzeilen, door op te merken dat de tijd voor het mechanische werk bijna voorbij was.

"Maar die tijd komt toch terug?"

"Dan zul je er niet meer zijn."

"Bij een ander zal ik ook moeten werken."

"Je blijft toch niet in het boerenbedrijf."

"Ik voel er veel voor, de boer heeft een mooi leven."

"Hij moet hard ploeteren om er te komen. Je moest onze winters hier maar eens meemaken. Dan zou je enthousiasme wel bekoelen. Meters hoge sneeuw wegruimen. Als de winter lang duurt of uitzonderlijk streng is, moet er duur veevoer bijgekocht worden. 't Gevaar van een lawine dreigt ook altijd en dan de isolatie en de eenzaamheid. Daar zou je niet tegen bestand zijn."

"Waarom ik niet en een ander wel?"

"Ja... de een is nu eenmaal sterker dan de ander."

"Ik heb alles kunnen doen wat u mij opdroeg."

"Lichamelijk val je me erg mee, dat is waar. Je bent mager, maar taai en je spieren laten je bij het boerenwerk niet in de steek."

"Wat is er dan eigenlijk op me aan te merken?"

"Op je aan te merken is er niets, maar . . . Joden deugen op den duur niet voor werk met hun handen. 't Zijn meer negotiemensen en geleerden, heb ik me altijd laten vertellen. Nu moet je niet boos worden, maar ze deugen meer voor praten dan voor doen. Of... nu ja, ze werken ook wel, maar dan in hun eigen zaakje. 'k Heb nog nooit een aanbieding van een Joodse knecht gehad in de normale tijd. De Amerikaaanse dame zei ook..."

"Heeft dat stelletje dat me hier bracht, soms gezegd dat ik gek ben? Of gevaarlijk? Dat praatje over Joden die niet werken kunnen, is onzin. In Palestina leven allemaal Jodenboeren. U denkt toch niet dat ze daar voor het werk op de akkers mensen uit Europa laten komen? Ze hebben daar eigen boerderijen en gezamenlijke boerenbedrijven van meer dan honderd koeien en vijfhonderd schapen en hopen pluimvee. Dat weten die Amerikaanse en die mijnheer die ze bij zich heeft, heel goed. De man is nota bene afkomstig uit Palestina. Hij heeft zeker gezegd dat er wat aan mijn hoofd mankeert."

"Nee," zei de boer haastig, "mijnheer heeft het alleen over je tengere bouw gehad. Hij was bevreesd dat je hier je krachten zou verspillen, die je later voor de studie nodig hebt. De Amerikaanse dame was dat met hem eens. Ze vroeg me uitdrukkelijk, je te willen sparen."

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage and anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thanks to God we are happy to announce the birth of another daughter and sister

We have called her

MARY ANNE GRACE

Mr. and Mrs. Fred Bouwers.
John,
Clarence,
Allan,
Elsa,
Janice,
Lucy,
Randy.

R.R. 1, Addison, Ont.
February 3, 1967.

We are thankful to the Lord that He entrusted to our care a son,

ARTHUR WILLIAM

born March 25, 1967.

Joe & Janette Schaafsma.
Hamilton, Ontario.

With thankfulness unto the Lord we announce the birth of

KEVIN PHILIP

A brother for
Harry,
Roy,
Janet.

Corry and John de Vries.
Boucherville, P.Q.
March 26, 1967.

With thanks to God we are happy to announce the birth of our son

JEFFREY NEIL

6 lbs. 15 ozs.

Nettie and Neil Roelfsema, nee Westerhoek.
March 27, 1967.
At York Central Hospital.

Mr. and Mrs. Henry Zantingh are happy to announce the marriage of their eldest daughter

STEFFIE
to
Mr. ANTONIO BODINI

on Friday, April 28, 1967 at seven o'clock in the First Christian Reformed Church of Chatham.

Rev. J. W. Van Weelden officiating.

375 Park Ave. W.
Chatham, Ontario.

1922 — 1967

Op 23 maart hebben wij met onze ouders en grootouders

SIJMEN BUMA
en
ELIZABETH BUMA—ATTEMA

herdacht dat zij 45 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Dat God hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Bowmanville:
Hetty - Jake Kapteyn.
Tyrone:
Shirley - Jim Reyenga.
Newcastle:
Rose - Walter Piersma.
Bowmanville:
Peter - Judy Buma.
Bowmanville:
Bill - Tony Buma.
Janetville:
Gertrude - Gilbert Zekveld.
Grand Rapids:
Trix - Richard Bouma.
Bowmanville:
Tine - Peter Feddema.
Oakville:
Evelyn - John Thies.
En 41 kleinkinderen.

R.R. 4, Bowmanville, Ont.

De 23ste april 1967 hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

FRED ABMA
en
ANNA ABMA—HUISMAN

de dag te herdenken dat God hen voor 25 jaren in het huwelijk verenigde.

Dat God hen nog vele jaren voor ons mag sparen, is onze wens en bede.

Ruurd Abma.
Frieda Abma—Klooster.
Tina Eppinga—Abma.
Tom Eppinga.
Cornelis Abma.
Hilda Abma.
Alice Abma.
Judy Abma.
Peter Abma.
Morris Abma.
Johnny Abma.
En kleindochter
Anita Abma.

Leduc, Box 85,
Alberta, Canada.

On Saturday, April 15, 1967 we hope to celebrate with our parents

GERARD C. BUMA
and
TINE BUMA—
VAN DE MEEBERG

their 25th wedding anniversary.

May the Lord spare them and be their trust in the years to come, as He has been in the past.

Nick — Margaret
Paul — Wilma
John — Tine

Open house at their home: 324 Wellington St., St. Thomas, Ont. on the above day from 3.00-5.00 p.m.

SCHOOLBUS

Our Society has for sale a used schoolbus. 48 pass., A-1 shape. Any one interested contact: H. Myerink, R.R. 2, Dunnville, Ont. Phone 416-774-3614.

YOUNG PEOPLE and SOCIETIES,

See the beautiful FRASER VALLEY in B.C. during your JULY holidays.

We require

Raspberry Pickers,

have tent camping facilities available for groups with leaders or responsible individuals. Or for that matter bring your family.

Three churches of Reformed faith within 2 miles.

For information write NOW to WAGENAAR'S RASPBERRY FARM, 968 McCallum Road, R.R. 5, ABBOTSFORD, B.C. Phone 853-2564.

Dairy Farms

Proven the # 1 farm in the Niagara Peninsula — Perhaps in Southern Ontario

180 ACRES, excellent buildings, herd of 80 head pure bred Holstein cattle containing # 1 producer in Canada, all cows graded GD+ and up. Milk income $25,000 yearly plus exceptionally large income from cattle sales, excellent line of farm machinery. Asking $175,000 with about $75,000 down, balance one 6% open mortgage.

220 Acres

$35,000 yearly income mainly from milk contract, over 90 head of better than average dairy cattle, good buildings plus full line of machinery. Any reasonable terms and offers will be given serious consideration by vendor.

126 Acres

$1,400 monthly milk income, fully stocked and equipped, 57 head of dairy cattle, barn cleaner, good farm buildings, 9-room home with all conveniences. Asking price $90,000 with $10,000 to $15,000 down, balance one 6% open mortgage over 20 years. For more information & appointment contact

Harry Zomer
R.R. 2, WAINFLEET — 899-1269

GEO. DUGAN REALTY
28 MAIN STREET E. WELLAND, ONT. 732-7517

The congregation of the Chr. Ref. Church of Charlottetown, P.E.I., was saddened by the sudden death of

ROSE MARIE LINZEL,

daughter of Mr. and Mrs. Chr. Linzel on March 17.

May the Lord strengthen the parents, and comfort them.

Rev. Menzo Dornbush, Minister.
Arie De Haan, Clerk.

Board and members of the Christian choir "Rejoice in the Lord" extent their deepest sympathy to the family Bonvanie with the passing away of their dear husband and father

G. J. BONVANIE,

beloved director of our choir for many years.

Toronto, Ont.
March 23, 1967.

On Thursday, March 23, 1967 the Lord suddenly took to Himself our beloved daughter and sister

JOYCE PYPKER,
nee KOOPMANS,

dear wife of Ralph Pypker, in her 30th year.

Stroud, Ont.:
Mr. and Mrs. E. Koopmans.
Stroud, Ont.:
Elizabeth.
Mt. Albert, Ont.:
Walter and Femmy Koopmans—Bakker.
Newmarket, Ont.:
Sidney and Clara Kooistra—Koopmans.
Bowmanville, Ont.:
Ralph & Wilma.
Bowmanville, Ont.:
Durk and Willy Bruinsma—Koopmans.
Toronto, Ont.:
Helen.
Winny.
Stroud, Ont.:
Raymond.
Simon.
Sidney.

"So teach us to number our days, that we may get us a heart of wisdom."
Ps. 90:12.

R.R. # 2, Stroud, Ont.

Op 23 maart 1967 nam de Here door een droevig ongeval van ons, onze lieve schoondochter, zuster en tante

JOYCE PYPKER,
geb. KOOPMANS,

op de leeftijd van bijna 30 jaar.

Wij zijn bedroefd maar niet als degenen die geen hoop hebben.

Veilig in Jezus' armen.

Vader en Moeder Pypker.
Engelina en Klaas Dekkema en kinderen.
Geert en Jean Pypker.
Johanna Pypker en Jack Geuzebroek (verl.).

De Vrouwenvereniging "Bidt en Werkt" van de Chr. Ref. Church van Scarborough, Ont., betoont haar leedwezen aan Mrs. T. Pypker en familie bij het plotselinge overlijden van hun geliefde schoondochter

JOYCE PYPKER.

"Veilig in Jezus' armen,
Veilig aan Jezus' hart.
Daar in z'n teer erbarmen,
Daar rust mijn ziel van smart."

De Here trooste de diepbedroefde familie.

The Lord took unto Himself our dear husband, father and grandfather

JOHN ANNEN,

at the age of 55,

husband of Henny Gruppen,

father of
Kees & Jane Annen,
Henry & Anne Annen,
Joanne,
Albert,
Bernie,
& 5 grandchildren.

March 28, 1967.

94 Caverly Rd.,
Aylmer, Ont.

---

230 Acre Dairy Farm

MELKCONTRACT

Huis, geschikt voor twee gezinnen, van alle gemakken voorzien. Grote barns, barn-cleaner, varkensschuur, machineschuur, twee silo's, alle nodige machines. Ongeveer 100 stuks vee, Holstein. Best land. 7 mijlen van Jarvis. Vraagprijs $90,000; $30,000 down.

Jack Bylsma
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

HELP WANTED

for wholesale fruit and vegetables, and fruitfarm work. Must have chauffeur's license and be able to drive trucks. A. Koorneef, 457 Main West, Grimsby, Ont. Phone 945-4229.

Wegens vertrek der tegenwoordige, plm. 15 mei,

HULP IN DE HUISHOUDING

(zelfstandig) bij bejaard echtpaar, Chr. Ref., waarvan de vrouw gedeeltelijk invalide is. Bij voorkeur Eng. en Holl. sprekend, in bezit van rijbewijs. Wanneer gewenst, veel vrij, met vrij gebruik van auto. J. Oudman, Box 550, Taber, S. Alberta.

FARM FOR SALE

Peterboro area farm, paved road, 200 acres, 75 acres workable land, remainder bush. Phone 944-5362 Cavan. G. J. Roseboom, R.R. 2, Ida, Ont.

ATTENTION FARMERS!

If you are interested in a farm, look around Blyth District. Compare prices and farms. See Fieldman J. Heyink, R.R. 1, Blyth, Ont. or J. Hulzebos, R.R. 2, Brussels, Ont.

Wanted:

WOMAN OR GIRL

for year-round employment in air-conditioned greenhouses. Please phone 278-8410, Lorne Park Florists Ltd., 1409 Lorne Park Rd., Port Credit, Ont.

Alleenstaande vrouw, 50 jaar als

HUISHOUDSTER

bij man alleen of kleine familie. Er wordt meer gelet op goede behandeling dan op hoog loon. Brieven # 1950, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

DRIVER WANTED

for delivery service in Hamilton, 5 days a week. Send replies to Millers Parcel Delivery, 70 Kelly St., Hamilton, Ont. Tel.: 648.3730.

Brampton - Georgetown and Area

Gordon A. Hutchison Real Estate Announces the appointment of Jessie Talsma to their staff of residential and rural sales representatives.

For information without obligation Call—

Jessie Talsma
451-3520 — 677-1714

Representing
Gordon A. HUTCHISON - Realtor
REAL ESTATE
BRAMPTON ONTARIO

FARMS TE KOOP

150 acres tuingrond, 6 mijl van Tillsonburg, 130 acres bewerkbaar. Nieuwe bungalow met garage. Barn is ingericht voor varkens. Machineschuur. Dit is een excellente cash crop farm. Met de farm gaat een complete serie machines. De vraagprijs is $50,000, maar probeer ongeveer $45,000. Deze farm is goedkoop en direct te aanvaarden.

130 acres aan de hoofdweg. 50 stuks vee, Jersey. Complete serie moderne machines. 600-pond melkcontract. Melkhuis. Bulkcooler en mooi dubbel huis. $45,000 met $13,000 down. Direct te aanvaarden.

Drycleaning business met woonruimte, aan de hoofdweg. Dit is een mooi bedrijf voor hen die iets voor zichzelf willen beginnen. De volle prijs voor dit bedrijf, met inbegrip van de machines, is $22,000 met $10,000 down. De eigenaar is genegen de koper in te werken en garandeert $150.— netto inkomen per week bij de start.

Wij hebben meer farms en zaken aan te bieden. Mocht U iets zoeken, schrijf of bel:

Mr. of Mrs. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
423-6406

Vertegenwoordigt
Henri Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

INGEZONDEN

THANK YOU, U.A.W.!

Onlangs vermeldden we U dat de C.J.L. Foundation een aantal mensen heeft geassisteerd in het opstellen van een brief gericht aan de Direktie van hun werknemer, National Hardware Specialties Ltd., te Dresden, Ontario, waarin hun gewetensbezwaren tegen verplicht lidmaatschap van en steun aan een afdeling van de United Automobile Workers duidelijk werden uiteengezet. De U.A.W. leden kregen hier echter wind van en, op typisch Walter Reutheriaanse wijze, hebben ze een tegenactie georganiseerd. Niet minder dan 76 handtekeningen werden geplaatst op een brief die de Direktie juist om het tegenovergestelde vroeg.

In een schrijven, gedateerd 23 februari, werd de Direktie er nogmaals aan herinnerd zich niet om de tuin te laten leiden door de U.A.W. gedurende de komende contract onderhandelingen. Nogmaals werd gewezen dat de gewetensbezwaarden niet vroegen om een "free ride" maar, integendeel, graag toestemming wilden hebben om een bedrag gelijk aan U.A.W. contributie over te maken aan een of andere liefdadigheidsinstelling.

Welnu, de onderhandelingen zijn afgelopen. En de uitslag? Als U de kop boven dit artikel gelezen heeft, weet U het al. Inderdaad zijn de U.A.W. en de Direktie tot overeenstemming gekomen om de protesterende broeders niet te verplichten tot financiële steun aan de U.A.W. Hieruit blijkt dat de Direktie voet bij stuk heeft gehouden en de U.A.W. zich heeft moeten buigen. Is de laatste het onrechtvaardige gaan inzien van hun eisen? We hopen het. In elk geval: thank you, U.A.W.!

* * *

De Steelworkers hebben hardere koppen. We hopen dat het geen koppen van staal zijn. Het geval van Aasman hebben we de vorige week vermeld. We hopen dat Mr. Kelsey een weg zal vinden voor een oplossing. Mocht het nodig zijn, dan zal hij de Minister of Labour inlichten over deze hachelijke situatie en hem verzoeken een raad van arbitrage te benoemen.

Naast Aasman en Hoogendoorn is er nog iemand die de zwaarden gekruist heeft met de Steelworkers. Alida De Vries, een zeventienjarig meisje woonachtig te Fergus, Ontario, en werkzaam als kantoorbediende bij Beatty Bros. (General Steel Wares), zette haar "stekels" op toen ze te horen kreeg dat ze Steelworkers contributie moest betalen om haar baan te houden. "Dat gaat te ver," zei Alida, en stelde voor dat ze best een gelijkstaand bedrag ($5.00 per maand) wilde overmaken aan een andere instelling. Dat werd bot geweigerd. Alida heeft toen maar haar ontslag ingediend. Voor het zo ver kwam heeft ze echter duidelijk van zich laten horen. Ze werd geïnterviewd door de **Kitchener-Waterloo Record** en duidelijk kwam haar Christelijke zienswijze in de krant te staan. Op 7 maart werden Alida en Gerald Vandezande beide uitgenodigd deel te nemen aan een film interview welke later getoond werd over CKOC-TV (Kitchener). En 6 april a.s. hoopt Mr. Vandezande dit nogmaals te doen. Uiteraard hoopt hij dan via het televisiescherm niet alleen Alida's maar ook het standpunt van Aasman en Hoogendoorn en van de C.J.L. Foundation te verdedigen. We zijn dankbaar dat deze gelegenheden ons worden geboden om zo het Christelijk getuigenis door te geven aan duizenden televisiekijkers.

* * *

De Foundation houdt nauw contact met anderen wiens vrijheid van vereniging wordt bedreigd. Een CLAC lid werkzaam bij Carrier Air Conditioning Co. Ltd. te Bramalea, Ontario, heeft te kennen gegeven dat hij zich niet kan verenigen met de constitutie van de Sheet Metal Workers (AFL-CLO-CLC), welke het alleenvertegenwoordigingsrecht heeft in genoemd bedrijf. Alleen heeft hij de strijd aangebonden tegen het verplichte lidmaatschap in deze vakbond. Op 17 maart heeft een raad van arbitrage, tijdens een zitting in Toronto's King Edward Hotel, zijn "grievance" in overweging genomen. De uitslag hiervan is nog niet bekend. Niet alleen de Union en de Company, maar gelukkig ook deze broeder zelf, kregen gelegenheid hun standpunt naar voren te brengen. We hopen van ganser harte dat de rechten van deze jonge werker worden geëerbiedigd.

De strijd voor vrijheid gaat onverminderd voort! We roepen U op om ons moeilijke werk met Uw gebed en geld te steunen.

S. De Jong,
C.J.L. Foundation,
P.O. Box 151, Rexdale, Ont.

---

300 ACRE FARM

Buildings - (2) - 6 room Bungalows almost new, 2 barns, milk parlor and house - 3 silos, 2 grain tanks - best growing land - close to expanding city. Stock and implements can also be purchased. Milk contract $53,000 per year; 100 registered Holsteins and 65 young cattle. Price and down payment can be negotiated. Illness forces sale. Call or write

Ted Posthumus
DANI REAL ESTATE,
434 N. Christina, Sarnia, Ont.
337-3234

Ridderikhoff
MEAT PRODUCTS
Telef. 892-3216
Fenwick, Ont.

Onze fijne VLEESWAREN zijn bekend over een groot deel van Ontario. — OOK BIJ U?

Tevens zijn wij leveranciers van le Soort Western PAARDEROOKVLEES.

Beleefd aanbevelend.

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)

10 Leavesden Place,
HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713

SPECIALIZING IN
FARM INCOME TAX

Clients accepted within 100 miles from Hamilton.

No advance payment.

FARMS

200 acres, 10-room brick house. Bath, oil furnace. Barns 40 x 65, 38 x 40. Silo 14 x 40. 55 Head Holstein cattle. With implements. 2 Miles from Clinton. Price $52,000.

116 acres, 8-room house (bath), oil furnace. Barns 40 x 50, 36 x 18. 22 Milk cows, 12 heifers. With implements. Price $35,000.

115 acres, 8-room house (bath). Barns 30 x 45, 30 x 25. Silo, henhouse. With implements. Price $22,000.

150 acres, 9-room house. Barns for beef or dairy. Room for 1200 hens. 2 Miles from Clinton. With implements.

113 acres, 7-room house. Bath, oil furnace. Barns 30 x 70, 20 x 90. 26 milk cows, 8 heifers. With implements. Milkcontract. Price $35,000.

C. BURUMA
R.R. 2, CLINTON, ONT.
482-3287

Salesman for
John Bosveld
BROKER
LONDON, ONT.

Verdien een boek door het aanbrengen van een abonnee op ons blad.

FOR SALE in DRAYTON, ONT. A

Butcher & Grocery Business

consisting of 2 stores, excellent equipment, and a five-room modern apartment.

This business should show a higher than average return, with a small investment.

For particulars contact

Horace A. Wells
PALMERSTON, ONT.
Rep. ELLACOTT REAL ESTATE LTD. - 343-3283

Petty Apartheid

When the policy of separate development is put into full effect, the 'nations' in South Africa will be separated both geographically and politically. But that time is a long way off. The government has set no date nor has it attempted to set a date. At the present time, as the process of separate development continues, the 'nations' live side by side in both the 'White' areas and the Bantu homelands. While the plan of big apartheid is progressing, petty apartheid is the policy of the day in South Africa's multi-racial society. This segregation is a source of much friction.

Petty apartheid means separate public facilities, including beaches and park benches, separate areas for living, separate educational facilities, separate hospitals and sanatoria. Separate rolls for voting, separate churches.

In a highly complicated legal structure the mode of living between the Whites and non-Whites is regulated in detail. This means that the non-Whites are restricted in ownership of land and mineral rights, that non-White employees are limited in their rights of collective bargaining, that particular jobs are reserved for Whites. There are prohibitions against the racial integration of public vehicles and places of entertainment, recreation and refreshment. Differentiation in education and the prohibition of the attendance of non-Whites at 'White' universities are established by law.

It is not possible to explain in detail the effect of this kind of segregation in each and every part of life. We shall limit ourselves here to a brief look at residential segregation and political restrictions upon the non-Whites and then comment on the way one race accepts the other socially. For the information on residential apartheid we are indebted to Muriel Horrell's *Group Areas, The Emerging Pattern*, 1966 and on the political structure to the same author's *Legislation and Race Relations*, 1966.

The idea of separating the races in South Africa residentially was born in the last century when areas were set aside for the defeated African tribes to protect them from further encroachment by the Whites. At that time the Africans could own land outside as well as within the areas set aside for them. Land separation was not an oppressive measure.

Restrictions were introduced in rural areas in 1913 when over 20 thousand acres were set aside for the Africans and were called Native Reserves. Whites might not acquire land within, and Africans were not allowed to own land outside the Reserves. In time, as the need arose, these Reserves were enlarged to enable more non-Whites to occupy additional farm property.

Urban land policy was first formally set in 1923. Then African workers who were not accommodated in compounds or on premises of their employers usually lived in shanty settlements that developed in a haphazard way to become the notorious slums of the Bantu. The Natives (Urban Areas) Act of 1923 provided for segregated residential areas for the Africans.

In 1957 The Group Areas Act was enacted. This basic legislation on residential apartheid imposes control throughout South Africa over inter-racial property transactions and inter-racial changes in occupation. It regulates the place of domicile not only of the Bantu but also of the Asians and the Coloured. To put it into effect, Africans were taken forcibly from their place of residence, if they lived in a contraband area, and were transferred to 'townships' on Reserves. The townships dwellings were usuallly of far better quality than the squalid slums the Africans had inhabited, but the fact that they had no voice in the matter caused much furor and got prolonged attention in the world press. The African government considers the townships as showcases today and gladly shows them to overseas visitors.

Today, then, except for African townships and African and Coloured Reserves and mission stations, all parts of the country that have not been allotted to specified groups are controlled areas. People must show passes on demand by the police. For a 'disqualified' person, that is one of another race, to live or acquire property in such an area he must obtain a permit from the Group Areas Board.

These townships and Reserves are pockets of land where the non-Whites may live in White areas. They live in a place where they have no political voice with the Whites. They do have certain rights within the township, however. Moreover the Whites may not enter the townships without permit from the authorities. A majority of the non-Whites live in 'White' South Africa.

South Africa has two houses of Parliament, a Senate and a House of Assembly. The Senate has 89 members, of which 16 are nominated by the Government and the rest are elected by majority vote by the Whites. Four senators represent South-West Africa. Until 1959 Africans were represented by 4 elected Senators but in that year their representation was abolished.

As of 1950 the House of Assembly was composed of 159 members. One hundred fifty of them were elected by white voters (men and women) throughout South Africa, together with Coloured and Asian men in the Cape, and Coloured men in Natal who could qualify for registration. Three white members were elected by African men in the Cape and six by white voters from South-West Africa. In 1951 the Government decided to remove Coloured men in the Cape and Natal and Asian men in the Cape from the common voters' roll. In 1956 it passed the Separate Representation of Voters Act to remove Coloured voters of the Cape from the common roll and placed them on a separate roll to elect 4 white representatives to the Assembly.

To describe South Africa politically, at least its federal government, one would call it oligarchy: 20% rule for the whole. Those who have no vote with the Whites do, however, have certain subordinate 'advisory' powers in the areas where they live. We have touched on the government of the Transkei earlier.

The attitude of Africans toward their lack of voice in politics became clear to us one day when we were driven by a Bantu chauffeur to a Bantu township. We were accompanied by a minister of the Reformed Church.

We visited Mr. Philip Vundla in the township of Dubé near Johannesburg. Mr. Vundla, who lives in a medium sized brick home, received us graciously. His living room was furnished in much the same way a worker's home in North America might be furnished. Mrs. Vundla served us tea while we chatted. Mr. Vundla, an admirer of Albert Luthuli and an advocate of Moral Rearmament, told us about life in the township.

He explained that he was a member of the Dubé township Board that advises the White city council in all things that affect Africans in the area. The city council, he said, may not make any laws affecting the Bantu without asking the advisory council first. The city council need not follow the advice of the Bantu council, however. Mr. Vundla and the other members of his board are elected by the resident Bantu. All registered tenants may vote.

In the interview Mr. Vundla explained the reaction of the Bantu to the policies of the government. I can best report our interview with him in question and answer form.

Q. Is the present arrangement of an advisory council satisfactory in your opinion? A. I believe it is a bad policy for one ever to be satisfied.

Q. How would you want the policy to be improved? A. The people must choose how they would like to be governed. Now we are told how we are to be ruled. All people have the same hopes and fears.

Q. Do these hopes and fears change with the level of education? A. Yes. The urban Bantu is more developed than the rural. The more education the people have, the more they want a voice in the government.

Q. Are there particular things that irritate the Bantu? A. Yes. First, the restrictions on freedom of association. Second, the lack of freedom of movement. Third, the lack of freedom of speech. I must ask permission to get my son to stay with me. I must ask permission to get him to go to a certain school. Africans feel that this should be the same for everybody.

Q. Can you agitate for more freedom? A. You are allowed to criticize the government as much as you can within the law. Sometimes reporters come to me for an interview. The police see the material that I write.

Q. If everybody had the right to vote, would there not be chaos? A. All Whites have the franchise. The Africans would vote for Vorster if his policy is acceptable. Once the Africans did have the right to vote, but no non-White was ever elected. Africans have no great bitterness against the Whites. There is more hatred against the Whites in Rhodesia than there is here. In South Africa there are more mature African politicians than anywhere else in Africa.

Q. Is the uneducated African under the chief ready for democracy? A. Non-educated Africans do not know what 'franchise' is. They are used to the law of the chief. They are not accustomed to the rough and tumble of politics and are easier to influence than educated people.

Q. Is apartheid wrong? A. If it were practiced in an honest way, no. In actual practice it is unfair. If its purpose was to develop the Africans, who would be against it? But it is to keep Africans subjugated. The Whites fear that their privileges will be gone. My wife will no longer be their 'nanny'. Apartheid is a matter of self-interest.

Near the end of the discussion, just before we made our way back to the car, Mr. Vundla made a significant observation. He said, "Some time ago the Liberal Party (the party that advocates one-man, one-vote and whose only MP is Mrs. Hebn Susman) called for a promotional meeting. It was a flop because hardlly any people showed up, and those who did were all Whites. So they said, Let us arrange another meeting and each of us will bring a black friend. And then they began to look at each other somewhat strangely, for none had a black friend."

Mr. Vundla may have touched on a subject that is more important than the way interracial relations are regulated: namely, the *attitude* of persons of one race toward persons of another race. It is here that one hears much criticism and in this matter much soul-searching is going on. Emotionally laden terms, used freely by opponents of apartheid: 'baaskap', minority self-interest, 'kaffir', reflect the feeling of ill-will that exists among some.

There can be no doubt that many Whites have long had a feeling of superiority toward the other races. A white pastor admitted that in the past he has had difficulty recognizing the Bantu as fully human. But he added, "Things are changing and we are now coming to see that we must accept them as persons who are in no way less human than we are."

This attitude gives reason for hope. One need not deny the great difference between one race and the other to say that men of all races are equal in that they are made in the image of God. All need the love and concern of their fellow men. All have much the same hopes and fears. And these are intensified by education, which we shall consider next.

What Philip Vundla said bears underscoring, "There is no great bitterness on the part of the Bantu toward the Whites." It should also be said that many Whites who have recently immigrated to South Africa have come to see that apartheid, in spite of its numerous shortcomings, is the only practical solution to an immensely difficult problem.

A friend whom we learned to know in Amsterdam in the early 50's immigrated to South Africa shortly before we went to Canada. We visited him in Cape Town after an interval of ten years. He made the striking comment that when he first came to South Africa he was against everything that the Afrikaners did. "But," he said, "in these ten years I have seen what a great amount of good the Whites do for the non-Whites and, what is more, I don't see any other solution.

But why must park benches and beaches be segregated? Someone in Potchefstroom made the wry comment: "We have too little big apartheid and too much little apartheid." Quite so. Fortunately many voices, from all classes and races clamor for a removal of the petty irritations between the races. The government may be prevailed upon to remove some of these if it can be convinced that their removal does not endanger the over-all policy of separate racial development.

Paul G. Schotenboer

From the Mailbox

Sermons from Science
Expo 67 - God's Kingdom 67

Mr. Brinkman, many thanks for your letter. For a long time I have been thinking to write to our paper about the subject Expo 67; more in particularly about the work that our Lord has laid upon the hearts of some of His children.

It seems to me that many are unaware of the fact that a great Crusade (if I may call it that) will be held at Expo 67.

At the World's Fair in New York a pavilion was built by Christians in order to show: Sermons from Science. Through scientific pictures the audience is shown the great works of our Lord. At the end, the people who are interested and like to know more about the great doings of our Lord and Saviour are asked to go to a counselling room. There many gave their lives for the first time or anew to Jesus.

This same work is carried on at Expo 67 in Montreal. Christians from all over Canada have and will give of their talents, of their time, of their money, but most of all they will share with others the knowledge of the saving grace of our Lord.

I do agree with what Mr. Brinkman wrote: "Expo 67 is another Babel". But what is left of the Babel of the Bible? What will be left of Expo 67? This will be entirely up to you. What I mean to say is this: How many readers does our paper have? Not too, many, maybe, if you think in terms of an expected audience of about thirty million that will visit Expo 67.

But something that will not cost us any money (if you feel that you should share in this way, you are welcome to do so) and that we all can do is pray to our heavenly God and Father and He will provide. Then Expo 67 will close in October, but angels in heaven will rejoice over people gave their life to the Savior.

The pavilion is ready by now. It is expected that about five thousand people each day, about one million during the whole of Expo 67, will visit Sermons from Science. Taking what happened in New York as a guide, about ninety per cent of all who will remain for the counselling room will have no church connection.

Many of the overseas visitors will be the leaders of their countries. Their influence in reporting what they see and hear can not be overestimated.

More than 2000 Christians from across Canada will be trained to be effective counsellors. A little more than half a year from now and Expo 67 will be a thing of the past. Your opportunity to participate in the greatest Christian witness in Canadian history will be gone. May God enable each of us to do his part.

Going to Expo? Don't forget, this is our Father's world. We men made a mess of it, let us thank God Almighty Who has laid so much good on our way, Who has given us this time, this age yet to work for Him. Because upon our prayers He will save souls, to give them a new earth, and a new heaven.

Gerald Schroor,
Whitby, Ont.

TWO-WHEELED HOLLAND

With an average of two bicycles for every Dutch family, Holland tops the world in bicycle density per capita. In 1965, over 600,000 bikes were bought, which means that one out of five Dutch families acquired a new one in the course of the year. If the 1.6 million mopeds in use are added to an estimated total of six million bikes the density of these two-wheelers, according to statistics, is not surpassed anywhere else. (Add one car for every seven Dutchmen and the traffic picture is complete).

Mopeds are becoming increasingly popular, in particular with the womenfolk. This has resulted in the appearance of a new type of moped that is light and easy to ride. The number of mopeds ridden by the ladies has risen from 250,000 in 1964 to 400,000 in 1966.

Holland's total of 1.6 million mopeds cover around 4,700 million miles between them each year, which is only 10% less than the distance covered by those who go by train. About 85% of all these mopeds are used chiefly for transportation between home and work or school.

In recent years a new type of bicycle has gained increasing popularity: the folding bike. Many a motorist wanting to relax after hours of driving carries a lightweight collapsible bike in his trunk. This provides a solution for the dual problem of how to and where to park the car. An estimated 10,000 folding bicycles are now to be seen on Dutch roads. Dutch manufacturers are marketing ten different folding types, all inn light-weight materials and simple to be dismantled and assembled.

Light-weight racing bicycles are also produced in Holland in several types. A Dutch racing cycle weighs no more than about 30 pounds.

According to figures released by the Netherlands Central Bureau of Statistics, the Dutch bicycle and moped industry has 38 factories employing some 4,000 persons. Their production in 1965 amounted to 551,000 bikes and 150,000 mopeds. Some 35,700 bicycles were exported, mainly to Germany (27,737), while 10,200 mopeds were exported, the majority of which went to Belgium and Luxembourg. Imported, however, were 100,000 bicycles and 153,000 mopeds, the former from Czechoslovakia and Hungary, the latter mainly from France.

SPECIAL REPORT

John Vanderbom.

The tenth synod of the GEREDJA KRISTEN DJAWA (the Christian Churches on Central Java) was held in Purworedjo from January 23-30, 1967. For the first time in the history of the GKD an official reception (after the prayer service on the eve of Synod) was held in the pendopo of the bo-pati (town hall) where several addresses were given. An official welcome was given by the regent of the district. The meeting testified to the completely changed political atmosphere and the new appreciation of religion in Indonesia.

The 14 classes, or presbyteries, including 2 of South Sumatra, were duly represented. The Rev. E. Trimodo Ripoko, of Solo, was re-elected president.

Of the number of reports that were discussed I mention the one on theological training. It dealt with the problem of a decreasing number of students (due to the inflationary situation) at a time when candidates for the ministry are so badly needed. Much attention was given to the training of evangelists, lay-men, and especially lay-women, and the problem of mass evangelism (how to deal with the large numbers of people who request baptismal instruction). New encouragement was given to the members who wish to leave over-populated Java, to settle in South Sumatra.

The political situation loomed large at this synod, the first one held since the communist coup of October 30, 1965. A call to prayer was sent to government and nation to request that God in this critical hour might give the new leaders integrity and wisdom to do justice and that tyranny and further bloodshed might be prevented.

Since many Christians are worried that after President Sukarno's fall the Pantsjasila (declaration of rights, with 5 freedoms) may be endangered, the Synod sent a message of pastoral admonition to the church members that they should not put their trust in men but seek their strengh only in the promise of Christ and his everlasting presence (Matt. 28:18ff; Rev. 1:8). It called the church to be actively engaged in prayer and in the building of a better understanding within the nation (Matt. 5:9).

The Christian Churches on Central Java and the Reformed Churches of Australia entered into official correspondence. While the Australian representative was at synod (the Rev. John Vanderbom) several missionary projects were discussed in which the RCA might participate.

The Christian Churches of Central Java have 141 congregations and a total membership of 51,000. They are members of the Reformed Ecumenical Synod, the World Alliance of Reformed Churches and the World Council of Churches. (RES)

Gleanings from the Press

FROM HITHER AND YON

THE CHURCH OVERSEAS

BRAZIL — During a trip along a remote Amazon tributary twelve months ago, the Rev. Joao Batista da Silva, captain of the Bible Society of Brazil's launch, Light on the Amazon, heard about a woman in the area who could read — and who was a witch! This was a region of 99% illiteracy, so Sr. Batista decided to visit her.

Arriving at her home, he asked her if she really believed herself to be a witch. Looking frightened, she replied, "No, sir. What happened was that I started to read a book, and after that, I did not want to recite any more litanies or dust the image. So everyone began to say that I am on the side of Satan." The book that had produced these changes turned out to be a New Testament.

Later, when he returned to help her better understand the Book, Sr. Batista was surprised to hear that the "witch" had invited all her neighbours to hear him preach and see the new year in with him. That evening canoes arrived, many from long distances, bringing whole families prepared to spend the night. A service was held, after which 15 people said they wished to become Christians. The first of these was the "witch" herself, followed by her husband, an old man of 84.

At the request of the newly converted ones, another service was held during which a Bible was given to the woman who was the only person among the new Christians who could read; the Book is now read every Sunday to her neighbours, friends and acquaintances.

The old man, now a believer, was overheard recently to say to his wife, "Woman, tomorrow I am going to take my canoe and take the image away, because from today onwards I wish to serve only this God who took all my sins on His shoulders. I am done with serving a god who has to be carried, and who has not the power to free himself of dust. We are going to clean the chapel, and from today on we are going to meet there and hear readings from this 'blessed Book'."

—Bible Society Record.

Love does not consist in gazing at each other but in looking outward together in the same direction.

Antoine de Saint-Exupéry

Wanted:

A responsible person or couple

to fully take charge of planning, purchasing and preparing of meals (breakfasts optional) in the diningroom of the

GREAT LAKES CHRISTIAN COLLEGE IN BEAMSVILLE, ONTARIO.

Extra help available. Monday through Friday from July 3 - Aug. 11, 1967.

We offer room and board, if needed, plus remuneration.

Also needed in the Beamsville vicinity:

FURNISHED HOMES FOR PROFESSORS AND THEIR FAMILIES

Who can help?

For information contact: JOHN STRONKS, R.R. # 2, Dundas, Ontario. Phone 628-2558.

SUMMER COURSE FOR TEACHERS PRESENTED BY THE ONTARIO ALLIANCE OF CHRISTIAN SCHOOLS.

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

PETER DE HAAN & SON

Better
CAR SALES,
REPAIRS and SERVICE

Two Class A Licensed Mechanics at your service

FINA STATION

1590 MAIN STREET WEST
PHONE JA 9-7944

Enjoy **VOORTMANS**

DUTCH STYLE COOKIES

William Dam Seeds

See them grow!!!

English Catalogue FREE upon request.
WEST FLAMBORO, ONT.

WHAT WEIGHS 42 TONS, RUNS ON 32 WHEELS, AND CAN GO ABSOLUTELY ANYWHERE?

The Monster from the Muskeg

Irvine Owre, Manfred Franke and Walter Godbold are bush pilots with a difference. No skimming lightly over the treetops for them. Their job keeps them down to earth — and sometimes in it. They lunge through the mud in great growling swamp crawlers, hauling exploration and drilling equipment for Imperial Oil. These veteran mud eaters specialize in going where conventional trucks and tractors can't: across the soft muskeg and sticky clay of remote oil prospects in the Canadian northwest.

While helicopters shuttled passengers into northwestern Alberta this summer and bush flew in loads of supplies, the mud eaters penetrated the virgin ground beyond the end of the dirt air strip and the gravel road. Their transporters craweld into the muskeg country of Rainbow and Zama Lakes with loads of machinery and drilling equipment weighing up to 32 tons at a time.

Moving such loads by tracked transporters is expensive; it costs about $2.50 per ton-mile, which is 10 times the cost for trucks on winter roads. The big crawlers roll into action only to eliminate road construction costs or when access during a particular time is worth the cost, explains R. A. Hemstock of Imperial's production research and technical services laboratory in Calgary.

Like the Otters and Beavers that fly over the bush, some of the rigs that thrash through it take their names from the animals. Among them are the four-ton Weasel and the older 12-ton Water-Buffalo. But the biggest of them all is Imperial's Musk-Ox, which cost more than $125,000 when it was built to Imperial's own specifications seven years ago.

The Musk-Ox is a montrous 50 feet long. It weighs 42 tons and, in a pinch, can carry 32 tons on its deck. It has four tracks each more than four feet wide, churching over 32 tires. Its weight is distributed over an area so big that the machine presses down with less weight than a man's foot, which exerts a pressure of about three pounds per square inch. The Musk-Ox and its load, totalling perhaps 70 tons, suggests a huge, snorting dinosaur as it creeps through sticky gumbo and waterlogged muskeg. It can penetrate swamps, cross creeks four feet deep, and break winter trails through the early snow and ice for road-builders to follow.

At first flance the Musk-Ox looks like two vehicles; a giant tractor and a long, tracked trailer. But the units are joined by a slim 16-inch 'belly' channeling the power to the rear tracks as well as the front ones. The heart of the Musk-Ox is a 335-horsepower diesel engine mounted behind the cab.

The Musk-Ox's mate in hauling heavy equipment across rough country is a 40-foot Nowdell transporter. It looks like a big semi-trailer truck, and like the Musk-Ox, has power in all four tracks. The trailer has an engine as well as the tractor. The twin engines, which normally work together, mean the Nowdell can get itself out of some pretty messy situations as long as one section has a firm footing. Without the Mus-Ox and the Nodwell, Imperial drillers last summer around Rainbow Lake could not have operated through and Zama Lake, Canada's hottest oil exploration territory in 20 years.

Owre, Franke and Godbold, and their assistants, worked in relays to conquer the muskeg. They hauled equipment across 100 miles of muddy trail and swamp from Meander River on the Mackenzie highway to a year-round drilling base near Zama Lake. Sometimes the round trip took as long as a week.

The last assignment for the Musk-Ox, before frost made the ground hard enough for trucks to travel on, was to haul in a 14-ton fuel truck. With Irvine Owre at the wheel, the loaded Musk-Ox took only 40 hours on the return leg even though it blew out nine tires. Owre changed them all with the help of his swamper, as the drivers' assistants are called.

Where there's no firm ground to support a jack, it can take up to five hours to change a tire. 'When you get a flat,' says Owre, 'you pick your spot to stop — if you can. Otherwise you just have to wrestle it off.' It takes a shovel, and a couple of jacks inside the track to pry it open. The Musk-Ox carries plenty of spare tires, plus patches and compressed air. 'You have to be a walking service station,' says Owre.

Walter Godbold recalls one trip in the Nodwell when the fuel injectors plugged up. He and his swamper simply waited five days out in the bush until a helicopter tracked the broad, muddy trail behind them to fly in the spares. Helicopters also come in handy to drop messages on the crawlers and help them navigate if they get off course in the dense bush. Two-way radios are standard equipment elsewhere, but don't work well on the muskeg.

On longer trips, the drivers always pack plenty of food, tools, spare parts, fuel and tires, but they can's always provide for everything. On one of Manfred Franke's trips, a heavy steering cable broke on the Nodwell transporter and there was no spare Franke and his assistant shoveled into the muck, crawled underneath with a length of line cut from the winch, and repaired it themselves. 'You soon learn how to keep things running,' he says.

Owre and Godbold drove their longest and toughest trip in November 1962, when the Musk-Ox came close to being permanently buried. They set out from Fort Nelson in northern B.C. with two other men in the cab to break a winter trail up the Nahanni Valley. On the back deck rode an eight-ton D-4 Caterpillar tractor and blade, plus fuel drums and a four-man trailer with the wheels removed.

For three weeks the men toiled northward toward a drilling rig which had completed two years of work in the area. They broke the crusted ice and snow to make a winter trail. It would soon freeze hard enough to support the big bulldozers and trucks, which would follow them to help bring the rig out. They used the D-4 to build creek crossings, unloading and reloading it two or three times a day.

After 190 miles, they were within 10 miles of the rig and crossing a frozen muskeg lake. The D-4 and three men were out ahead, probing the uneven ice. Owre was cautiously inching the Musk-Ox along. Suddenly a track assembly broke and the massive machine stalled.

'The ice cracked underneath,' Owre said. 'As long as we'd been moving it was all right. But I heard it cracking and saw water coming. I had the door open. I jumped in case the machine went down. It started to sink. The water came over the back deck and a couple of feet up the doors, running in the cab. Then it stopped.'

The men stood by for rescue. They shifted base to the drilling camp and kept busy with the D-4 working on the remaining 10 miles between. Three big bulldozers from Fort Nelson had been following them far behind, improving the trail. They arrived a week and a half later, after falling through the ice into a couple of rivers en route.

The combined forces used gasoline-fired heaters and chain saws from the drilling camp to melt and cut loose the Musk-Ox from its bed of ice. The big cats built a dirt ramp and winched it out. Finally trucks arrived and hauled it out to Edmonton for repairs. After a complete two-week overhaul, the Musk-Ox went back into action on loan to the U.S. Army in Alaska.

(Imperial Oil)

CROSS WORD PUZZLE

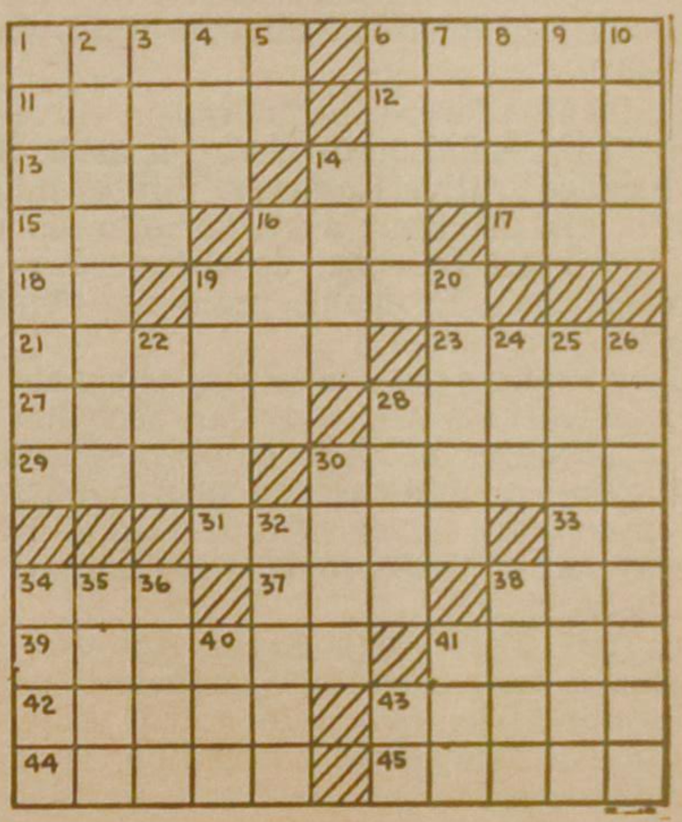

ACROSS
1. Farmstead
6. Topic
11. Explode, as a volcano
12. More infrequent
13. Peruvian fertility goddess
14. Roomer
15. Subside
16. Buddy
17. Marks as correct
18. Pronoun
19. Passage-way
21. Empty spaces
23. Ball-rope missile
27. Escape
28. Timber wolves
29. Roue
30. Sheets, tablecloths, etc.
31. Like shale
33. 21 shillings: abbr.
34. Tibetan gazelle
37. Girl's name
38. Arabian garment
39. Harm
41. Impede
42. Rental contract
43. Roman outer garments
44. Tapestry center
45. Urchins

DOWN
1. Recollect
2. Girl's name
3. Unfeeling
4. Auditor: abbr.
5. Altitude: abbr.
6. To fish
7. Owned
8. Hence
9. Docile
10. Transgresses
14. Unmarried girl
16. Fish
19. So. Am. mountain range
20. Black wood
22. Flightless bird
24. W. Ind. sorcery
25. Viking craft
26. Relieves
28. Girl's name
30. Dip out, as liquid
32. Charters
34. Lizard
35. Unique person
36. Partly open
38. Seaweed
40. All fifty
41. Heart
43. Tuberculosis: abbr.

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

BIBLE SOCIETY CENTENNIAL EXHIBIT IN MONTREAL

On the grounds of Christ Church (Anglican) Cathedral in the heart of Montreal's Uptown Business Section the Canadian Bible Society is erecting a temporary building to house a Bible Society Centennial Exhibit. The Exhibit will be open from 10 a.m. to 10 p.m. daily from May 15 to September 15 and it is expected it will be visited by many of the millions who will attend Expo '67.

By means of displays and sound films the Exhibit will depict:

A short history of the Bible

Translation work at present

Printing of the Bible

Presentation of the work of the Bible Society

The challenge of the work of the Bible Society.

Dr. W. S. Weaver of the Board of the Montreal District of the Canadian Bible Society is chairman of the committee and Rev. N. B. Knoppers has collected and arranged the material for the Exhibit.

Among those taking part in the sod-turning ceremony on March 1 were Bishop R. K. Maguire, Dean R. Bothwell and Mayor Jean Drapeau. The theme of the Exhibit, which utilizes English and French throughout, is MAN AND GOD'S WORD.

—Canadian Bible Society.

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Calls received:

Holland, Minn., U.S.A., Rev. N. Beute of Lacombe, Alta.

Neerlandia, Alta., Rev. J. Quartel of Hamilton (Immanuel), Ont.

Calls declined:

Newmarket, Ont., Rev. H. Mennega of Dresden, Ont.

Acton, Ont., Rev. J. Quartel of Hamilton (Immanuel), Ont.

Drayton, Ont., Rev. J. J. Wiegers of Hawarden, Iowa, U.S.A.

Immanuel Christian Reformed Church of Simcoe, Ont.

What Minister is

WILLING TO PREACH

in our church on one of the following Sundays? June 18, 25, July 2, 9, 16, 23.

Please, contact the clerk Mr. D. Van Dijk, 76 McCall St., Simcoe, ph. (519) - 426-2936 or Rev. G. Rienks, 2 Charles St., ph. (519) - 426-3043.

Brampton's Newest Church

The Second Christian Reformed Church of Brampton, Ontario was officially opened during the dedication ceremony on March 16. Many distinguished guests were present. Congratulations and best wishes were extended to the Congregation by elder D. Dykstra of the Immanuel Chr. Ref. Church, Rev. N. Nonnekes of Classis Toronto, Rev. A. J. Datars of the neighbouring Lutheran Church and mayor W. Brydon of Brampton.

Rev. G. Andre of Grand Rapids, the first missionary minister of Brampton, delivered in person, with Mrs. Andre, the letter he intended so send by mail. Rev. J. Van Harmelen of Whitby congratulated the new congregation with their new sanctuary, Rev. H. R. De Bolster, first and ex-minister of the Second Church, came some 2,000 miles from Calgary, to bring his congratulations to his former congregation. Rev. P. Jonker conducted the dedication service with a sermon "Ye are the Temple of God".

The new church, located at Steeles Ave. West, is the second church building in this small community of 33,000. The church was designed by the architect J. D. Love of Brampton in January 1965. The first stone was laid by Rev. DeBolster in August 1965.

The building consists of two main parts, a sanctuary and an educational centre, connected by a hall or nartex.

The educational centre is provided with a modern kitchen, library, washrooms, storage rooms, consistory room, and auditorium which can be converted into three separate sunday school rooms.

The sanctuary was designed by the architect for a maximum of fellowship with the pastor by selecting an octagonal floor plan with the pews encircling the central pulpit. This results in a minimum distance between the minister and the last pew.

Provision was made for directing a small choir from the centrally located organ console. The construction of the ceiling and the natural brick interior walls provides a very pleasant acoustical effect on the sermon as well as on the singing and the music from the 6 rank specially constructed pipe organ.

The total cost of the church, including furnishings, but not including the 5 acre lot, is approximately $170,000.

During the long and slow construction period, the congregation of the Second Church had been the grateful guest of the Immanuel Church, where Rev. Jonker conducted three services per Sunday. Enthusiasm during construction was high, which is proven by the fact that more than $6,500 has been received in various donations.

A. C. Mast

School News

MR. HENGSTMAN RECRUITS TEACHERS OVERSEAS

Mr. A. Hengstman, director of education of the Ontario Alliance of Christian Schools, hopes to visit The Netherlands during the month of April in order to conduct interviews with prospective teachers for the Canadian Christian schools.

The applicants who responded to advertisements in educational journals have a working knowledge of English, are graduates from Teachers Colleges, and have a few years of experience as a teacher.

TEACHERS WANTED

The Agassiz Christian School needs a

TEACHER

for grades 3 and 4.

Applications for this position may be sent to the principal Miss H. de Lange, Box 323, Agassiz, B.C.

The Calvinistic Christian School of Wellandport needs for next term:

A TEACHER

for primary or intermediate classes to complete staff of 10.

Applications to Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

The Brantford Christian School still needs for Sept. 1967

2 TEACHERS

for Grades 3 & 4; and Grades 5 & 6.

Please send your applications to Mr. J. Kooistra, Principal, 406 Marlboro St., Brantford, Ont.

The John Knox Christian School of Woodstock has an opening for

A TEACHER

for grades 6 & 7. Male teacher preferred.

Please send your application and inquiries to the Principal, Mr. R. Vander Ploeg, Woodstock, Ont.

The Calvin Chr. School of Kingston, the University City of Eastern Ontario, will be in need of

TEACHERS

for the middle- and lower grades, per Sept. '67. Please, send applications and references to Mr. H. Van Rossum, Prin., 309 Van Order Dr., Kingston, Ont. Phone 542-3927.

The Georgetown District Christian School will need

TWO TEACHERS

for the primary and intermediate grades for the school year 1967-1968

Please send applications stating qualifications, experience, and references to the Principal, Mr. J. Petrusma, 28 Ewing Street, Georgetown, Ont.

TEACHER REQUIRED

for grades 3 and 4 to replace Staff member upgrading his qualifications. Alliance Salary Schedule offered. Apply to Holland Marsh Christian School, Mr. C. A. Radder, Secretary, R.R. # 2, Newmarket, Ont

---

The Canadian Christian School of Jarvis needs

TEACHERS

for the school year 1967/68.

Please send your application, stating qualifications and grade preference, to the Principal Mr. T. Bergsma, R.R. 1, Jarvis, Ont. Tel. 587-2604.

Calvin Christian School of Drayton needs

ONE TEACHER

for grades 5 & 6 for the 67/68 schoolyear. Please contact the Principal, Mr. H. Schaly, Box 141, Drayton, Ont.

NEW WESTMINSTER, B.C.

The John Knox Christian School will need

A FEMALE TEACHER
for Grade III
and
A MALE TEACHER
for Grade V

for the school year 1967-'68.

Please send your applications, stating qualifications and experience to Mr. N. J. de Regt, Principal, 5119 S.E. Marine Drive, Burnaby 1, B.C.

DUNDAS, ONT.

The Calvin Christian School (5 rms.) requires a

Primary or Junior TEACHER

commencing September, 1967.

Please send your application to Mr. John Stronks, Ofield Rd. N., R.R. 2, Dundas, Ont.

Why not teach in OSHAWA?.... The Immanuel School requires for the next school year

TEACHERS

for the intermediate grades. Salary according to the Ont. All. Schedule. Send your applications to the Principal Mr. Wm. Rang, R.R. 3, Oshawa, Ont.

Centennial Christian School, Terrace, B.C. requires a

TEACHER

for the intermediate grades.

For further -information please write: Calvin Christian School Society, Box 317, Terrace, B.C.

Calvin Christian Schools, Edmonton, Alberta, invite applications from

TEACHERS

interested in teaching grades one through ten. Salary for beginning degree teachers is $4500.00.

Send all correspondence to Mr. H. Konynenbelt, Principal Calvin Christian School East, 36th St. & 115th Ave., Edmonton, Alberta.

Due to expansion and study plans of three of our teachers, we invite applications for the position of

ELEMENTARY TEACHERS

in all levels.

Attractive salary and benefits for experienced and qualified teachers. Consider the advantages and challenges of teaching in a 15 room school system.

We are especially looking for teachers able to specialize in Physical Education, Art, and Music.

Write or phone for an application form: Mr. R. Klapwyk, Principal Calvin Christian School, Hamilton, Ont. (Phone 385-2045).

Fraser Valley Christian High School will need

THREE ADDITIONAL TEACHERS

next year: Commercial-English, Biology-Chemistry-Physics, Social Studies. Your talents are necessary in our young and growing high school. Enjoy the beauty of the Pacific Northwest and apply now. Send your application to: Mr. Sid Van Der Laan, Prin., 8275 E. Twelfth Ave., New Westminster, B.C., Canada.

The John Calvin Christian School of Guelph will be in need of

ONE TEACHER

for the schoolyear 1967/68 for three intermediate grades with an approximate enrollment of 25 pupils. Send applications to' Mr. T. S. Bootsma, 80 Liverpool Street, Guelph, Ont.

The Immanuel Christian School, Aylmer, Ont. requires for Sept. '67

A PRINCIPAL
and
TEACHERS

Please send your applications or inquiries to the Secr., J. Kaastra, R.R. 2, Springfield, Ont. Phone 773-3848.

The Sarnia Christian School invites the applications of

TEACHERS

for various grade levels.

Letters with full particulars are to be sent to the Principal, Miss R. Van Westenbrugge, 1722 Dell Ave., Sarnia, Ont.

"In Beautiful British Columbia" the Ladner Christian School will need a

LADY TEACHER

for the first grade. Please send application and references to Mr. A. Terpstra, 4709 - 47th Ave., Ladner, B.C. Location 15 miles S. of Vancouver, B.C.

The John Knox Christian School of Wyoming, Ontario, will be in need of

A TEACHER

for the primary grades.

Low-rental, cosy apartment available.

Please send your application to Mr. F. DeVries, Box 81, Wyoming, Ontario.

The Belleville District Christian School invites applications for the position of

PRINCIPAL

starting this fall in its three-room school. Please send inquiries to: A. Van Reewijk, 409 Dundas St. W. Belleville, Ont.

The Ebenezer Christian School of St. Thomas will need

A TEACHER

for Grade 1 & 2 per Sept. Please send your application or inquiries to Mr. J. Groenenberg (Secr.), 98 Park Ave., St. Thomas, Ont.

The Calvin Christian School in Trenton will need

TEACHERS

for the primary and intermediate grades for the 67/68 schoolyear. Please send applications and inquiries to the Secr. W. Wyngaarden, 207 King Street, Trenton, Ont. Phone 392-7910.

The John Knox Christian School of Clarkson is in need of

A PRIMARY TEACHER

for the school year 1967-68. Clarkson is conveniently located between Toronto and Hamilton. Please send application and inquiries to the Principal, Mr. J. Van Dyk, Box 54, Clarkson, Ontario.

The Richmond Christian School (near Vancouver, B.C.) needs:

TWO TEACHERS

for grades 2 & 3, and 4 & 5. Apply to: Mr. J. De Vries, Principal, 976 Alberta Road, Richmond, B.C. (phone: 278-5944).

The Calvin Christian School of Victoria, B.C. cordially invites applications from

TEACHERS

for its primary and intermediate grades to fill three vacancies in 1967-1968. Send your inquiries or applications to the Principal, Mr. H. van Huizen, 2560 Shelbourne Street, Victoria, B.C.

The Smithers Canadian Christian School is in need of

THREE TEACHERS

for 1967-68. One for grade 1 (one), one for either grade 3 or combined grade 4 and 5, and one qualified to teach **Mathematics** and **Science** in grades 8, 9 and 10.

Please send applications or inquiries to: The secretary H. Bakker, P.O. Box 2117, Smithers, B.C.

Calvin Chr. School in Lacombe, Alberta, opened last year with 2 class rooms and expanding this year to 4 class rooms, will be in need of

TWO TEACHERS

grades 1-2 and grades 3-4-5, for the school year 1967-'68.

Please send applications and inquiries to: W. Wildeboer, Principal, Box 434, Lacombe, Alberta, Canada.

The NEERLANDIA Elementary and Junior High School is in need of

TEACHERS

for the 1967/68 school term. For further particulars please write Peter Piers, Box 61, Neerlandia, Alberta.

The RED DEER Christian School, to be opened in September 1967, invites applications for the position of one or two qualified

TEACHERS

for the grades I-IV, pending on results of enrollment. Please contact Mr. G. Ouwens, Pres., 3935 - 38 Ave., Red Deer, Alta.

The Duncan Christian School in Duncan, B.C. will need

A TEACHER

for grades one and two for the 1967/'68 schoolyear. Please send applications or inquiries to Mr. J. Kroek, Secretary, 440 Arbutus Ave., Duncan, B.C.

The Board of the John Knox Chr. School of Brampton is inviting applications from qualified

TEACHERS

for the school year 1967-'68.

The ten-room school is located in a fast growing town 20 miles West of Toronto.

Salaries are based on an attractive salary schedule, prepared by the present staff and board.

For further information contact Mr. H. A. VanderWindt.

The principal may be contacted at the school.

Please send applications giving qualifications and references to the Secretary of the Board, G. W. Gerrits, 15 Fullamore Rd., Brampton, Ont.

The Galt Christian School, after the appointment of her principal, is still in need of

ONE TEACHER

for the grades 1, 2, 3, 4, in a brand new school, surrounded by a beautiful scenery of hills and valleys, for the schoolyear 67-68. Please send your applications and inquiries to the Secr. John Hennink, R.R. # 1, Galt, Ont. Phone 621-6119.

The Thunder Bay Christian School will need

TEACHERS

for the 1967-68 school year. Our school serves the area of the University city of Port Arthur and Fort William. Please send applications or inquiries to the Secretary, Wm. Doppenberg, R.R. # 1, Fort William, Ont.

The Calvin Christian School of Chatham will be in need of

TEACHERS

for various grade levels.

Please send letters of inquiry or application, stating qualifications, experience and references, to the Principal, Mr. John Postma, 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

The John Calvin Chr. School of Strathroy, Ont. will be in need of

A TEACHER

for one of the primary grades. Please send applications stating qualifications, experience and references to the Principal, Mr. G. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

Langley Chr. School seeks applications for the position of

TEACHING PRINCIPAL
(grades 5-7) and

TEACHER
for grades 1 & 2.

1967-'68 School term. For applications and information contact Dick Top, Box 193, Cloverdale, B.C., Canada.

LEZERS SCHRIJVEN

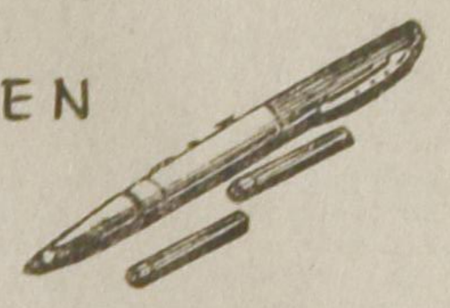

ECHTE WETENSCHAP

Geachte Redactie,

Met grote instemming las ik de woorden van uw medewerker P.T. in zijn artikel 'Echte Wetenschap' (31 maart): 'Het is onze gewoonte niet om op ingezonden stukken en brieven in te gaan'; die last zou u en velen zeker te zwaar worden. Het is daarom met een zekere schroom, dat ik u een briefje schrijf naar aanleiding van bovengenoemd artikel, dat geschreven was naar aanleiding van een ingezonden stuk. Maar er moet mij toch wel iets van het hart; ook al, omdat mijn naam in dat artikel genoemd werd. P.T. schrijft dat 'de Bijbel, zoals dr. Praamsma ook heeft geschreven, ons geen nadere inlichtingen geeft over de omvang van de zondvloed.' Ik was min of meer verbaasd over deze samenvatting van mijn artikelen over dit onderwerp; als het woordje 'geen' een drukfout zou zijn, en de zin gelezen zou moeten worden: 'de Bijbel geeft ons nadere inlichtingen etc.', dan zou voor mijn verbazing niet de minste reden overblijven. Maar ik kan een dergelijke drukfout moeilijk aannemen, omdat dan het betoog van P.T. niet goed zou lopen. Daarom moet ik inderdaad wel aannemen, dat hij een dergelijke conclusie uit mijn artikelen trok, en ik kan hem alleen maar verzoeken een en ander nog eens rustig over te lezen.

Een ander punt: P.T. schrijft aan het eind van zijn artikel, dat dr. Kuitert en dr. Koole 'alleen willen omschrijven wat wij, volgens hen, onder de onfeilbaarheid van God's Woord moeten verstaan.' Deze zin lijkt me om twee redenen aanvechtbaar. In de eerste plaats heb ik reden om te denken, dat beide genoemde geleerden de term 'onfeilbaarheid van de Bijbel' (en in het betoog van P.T. worden de termen 'Bijbel' en God's Woord' door elkaar gebruikt) niet voor hun rekening nemen. En in de tweede plaats, aangenomen dat dit 'alleen maar willen omschrijven' hun bedoeling is, dan is deze *omschrijving* toch in elk geval van zulk een critische aard, dat de onbevangen lezer het gevoel krijgt, dat ze ook met een zekere *afschrijving* gepaard gaat. Het zij mij vergund alleen maar te citeren, wat prof. Van Riessen over deze ingrijpende zaak schreef in het Dec. no. van het Mededelingenblad van de Ver. voor Calv. Wijsbegeerte.

'Als de wetenschap van b.v. Kuitert ons wil aantonen, dat de eerste hoofdstukken van Genesis ons niet vertellen, wat geschied is, maar een verhaal zijn, dat ontleend is aan verhalen, die rondom Israel in zwang waren en waarin de boodschap van de God van het verbond met mensen verwerkt is, dan lijkt het alsof we in grote verlegenheid zijn, want door gebrek aan deskundigheid hebben we geen verweer. De gedachte, dat de entourage van een verhaal niet belangrijk is voor de essentie van een zaak, brengt nl. mee, dat Adam niet bestaan heeft en dat de zondeval geen feit was. Dezelfde methode van onderscheiding in belangrijk en onbelangrijk wordt verder ook toegepast op allerlei andere berichten in de Bijbel, die naar men meent niet te rijmen zijn met elkaar of met onze moderne kennis.

Het is deze methode, die vele gelovigen in hun wetenschappelijke weerloosheid zeer verontrust. Zij menen, dat aldus het kruis van Christus, waarvan Paulus zegt, dat het daarop aankomt, zijn betekenis verliest. Terecht. En zij vermoeden, dat een leerling van Kuitert straks op wetenschappelijke gronden zal gaan beweren, dat het onbelangrijk is, of de Heer waarlijk is opgestaan. Terecht. Wij zijn tenminste getroost door het feit, dat Jezus en Paulus eerbiediger met de Heilige Schrift omgingen dan deze wetenschap.'

En dan schrijft Van Riessen verder: 'De Heer heeft gezegd, dat indien wij niet als kinderen vertrouwen, wij het Koninkrijk niet zullen beërven. Ik roep daartoe Kuitert met alle ernst en broederlijkheid op. Maar ik beklaag zijn leerlingen, die verleid worden om in de wetenschap het criterium te zoeken voor de beoordeling van wat in de Heilige Schrift is, zoals het gezegd wordt, en wat niet is zoals het gezegd wordt. Wat mijzelf betreft, ik wens te leven en te sterven bij de overtuiging, dat de Here ons in Zijn Woord niet voor de gek houdt.'

Tot zover prof. Van Riessen, wiens woord mij uit het hart was gegrepen en mij zeer heeft vertroost.

Met dank voor de plaatsing ,

L. Praamsma

ANTWOORD

Inderdaad, zoals de zin in het artikel staat geeft hij niet weer wat U in uw artikelen beweerde en evenmin wat ik eigenlijk wilde zeggen. Ik *haast* mij dan ook om dit recht te zetten. Anders durf ik nooit weer in Fruitland te komen!

Bij mijn artikel dacht ik in het bijzonder aan wat U in uw vijfde artikel te berde bracht (C.C. d.d. 3-2-'67). U schreef in dit artikel over allerlei wetenschappelijke boeken die zich met de zondvloed hebben beziggehouden en U beklemtoonde dat 'ons geloof in de Schriftopenbaring niet afhangt van enige buiten-Schriftuurlijke argumentatie." U waarschuwde in dit artikel dan ook tegen het gebruik van wetenschappelijke boeken om daarmee de juistheid van de bijbelse gegevens te *bewijzen*. In dit verband schreef ik: "Als gewone man moeten we eerlijk toegeven, dat het voor ons moeilijk uit te maken is wat wetenschappelijk juist is. Dat hindert ons in het geloof aan God's schepping niet, want de Bijbel, zoals dr. Praamsma ook heeft geschreven, geeft ons geen nadere (nu had ik moeten invoegen: *wetenschappelijke*) inlichtingen over de omvang van de zondvloed." Met andere woorden: de bijbel zegt ons niet of er door de zondvloed een ijstijd is ontstaan of iets dergelijks. Vandaar dat we m.i. voorzichtig te werk moeten gaan met de wetenschappelijke boeken over de zondvloed, omdat we op dit punt zo gemakkelijk uitglijden en proberen hierdoor de bijbel aannemelijk te maken.

Ik geloof dat U en ik het op dit punt wel eens zijn.

Op het tweede gedeelte van uw ingezonden brief wil ik graag later wat uitvoeriger ingaan, omdat hier m.i. problemen liggen die we nog eens wat nader moeten bekijken.

Paul Tameling

HEBT U KLACHTEN?

Aambeien, astma, bedwat., blaasontst., bloedarm.-zenuwzwakte, galsteen, -stuwing, -blaasontst., hartzwakte, hoge bloeddruk, huiduitslag-zweren-puisten-jeuk, ischias-jicht-reuma, uitputting of enige andere slep. kwaal? Prachtige resultaten met de gegar. onschad., vanouds bekende Florakruiden. Als niets U hielp, meldt U ons dan Uw lasten! Broch. en inl. gratis.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

UW NIEUWE WONING IN CANADA

De techniek van koop en verkoop

(Dit is het tweede gedeelte van het zesde en laatste artikel van D. B. Kirkup, Research Director van de Toronto Real Estate Board. Mr. Kirkup bespreekt hier de punten 7, 8 en 9 zoals U die vindt in de "Offers to Purchase".)

(Can. Scene) — Onder "extra's" verstaat men dingen die de verkoper van het huis zonder aan het huis enige schade toe te brengen mee zou kunnen nemen, maar die in de transactie zijn inbegrepen. Als er dus dingen zijn die normaal gesproken niet bij het huis horen, maar die U er graag bij wilt hebben, dan moet dat in het "offer to purchase" precies worden aangeduid.

CONDITIONS — Het kan soms voorkomen dat een koper een bod op een huis wil doen, maar dat hij zich niet kan verbinden aan een contract voordat een bepaalde andere gebeurtenis heeft plaats gehad. Een typisch voorbeeld is het geval, waarbij iemand geen onherroepelijk bod kan doen op een nieuw huis voordat hij zijn oude huis heeft verkocht. De makelaar of zijn agent zou in zo'n geval ongeveer de volgende zin in het "offer to purchase" opnemen: "dit 'offer' geldt alleen als de koper binnen 20 dagen nadat het door de verkoper is geaccepteerd, een voor hem aanvaardbaar bod ontvangt op zijn eigen huis; indien dit niet het geval is dan vervalt het contract an dient het bedrag van het 'deposit' terugbetaald te worden aan de koper."

DATA — Er komen verschillende data en tijdslimieten voor in het "offer" en U dient de betekenis van deze data niet te onderschatten. (a) De *irrevocable date* (onherroepelijke datum) — als U een "offer" tekent dan geeft U de verkoper een bepaalde tijd om zich hierover te beraden, meestal is dit 24 of 48 uur, tenzij de eigenaar niet gemakkelijk te bereiken is en een langere periode vastgesteld moet worden; U bent gedurende die tijd onherroepelijk gebonden U aan het contract te houden; als de verkoper Uw bod niet binnen die tijd accepteert, dan geldt het niet meer en bent U er dus niet langer aan gebonden; U krijgt dan Uw geld terug. (b) *Tijd om de eigendomsrechten te onderzoeken* — als een bod eenmaal door de eigenaar is geaccepteerd wordt het dus een contract; dit is uiteraard een zaak waarbij U dan de diensten van een advocaat inroept; als U nooit eerder gebruik hebt gemaakt van de diensten van een advocaat, of als U zelf niemand kent op dit gebied, vraag dan raad aan een goede vriend die misschien wel iemand kan aanwijzen; het is beter om niet aan de makelaar te vragen U de naam van een advocaat te geven; het is ook onverstandig om dezelfde advocaat te gebruiken als de verkoper al wordt vaak gezegd dat U dan goedkoper uit bent. U moet niet vergeten dat een advocaat moeilijk voor beide partijen kan opkomen in het geval van moeilijkheden. U hebt een belangrijk besluit genomen en U doet er het beste aan om daarbij de hulp van een beslist onpartijdige advocaat in te roepen. Eén van zijn taken is het onderzoek naar het eigendomsrecht. Normaal staan daar 15 of 20 dagen voor, maar het moet uiteraard gedaan worden voordat het contract van kracht wordt.

Gedurende die tijd overtuigt de advocaat zich er van dat het huis inderdaad het eigendom is van de koper en dat U inderdaad krijgt wat U verwacht. Als er dingen in het contract zijn waarmee U zich niet kunt verenigen, dan onderneemt hij de nodige stappen om de veranderingen aangebracht te krijgen. Als hij dat niet kan bereiken, dan zal hij U adviseren of Uw bezwaren geldig genoeg zijn om het contract nietig te verklaren. (c) *Datum van Overdracht* (Closing date) — dit is de datum waarop dus de overdracht plaats vindt; U betaalt dan de rest van het down payment en de verkoper overhandigt de eigendomspapieren. Die datum wordt in onderling overleg vastgesteld en zowel de koper als de verkoper dienen te begrijpen dat dit erg belangrijk is.

Het contract bevat de volgende woorden: "Time shall in all respects be the essence thereof.". Dat betekent eenvoudig, dat, als men zich niet aan deze datum houdt, er sprake is van contractbreuk. De koper en de verkoper kunnen natuurlijk, op advies van hun advocaat, een andere datum afspreken, maar U kunt er nooit zeker van zijn dat de andere partij met de door U gewenste verandering zal instemmen. Het is daarom uiterst belangrijk dat U een datum vaststelt waarop U klaar kunt zijn voor de overdracht.

Het "offer" wordt dan getekend door de koper, en de makelaar of agent dient dan meestal als getuige. Nu kan het overhandigd worden aan de verkoper die dan moet besluiten of hij het accepteert. Het moet zo vlug mogelijk aan de eigenaar worden gegeven, en vanzelfsprekend binnen de tijd dat het geldig en onherroepelijk is.

Als de eigenaar Uw aanbieding accepteert dan hebt U zich met dit contract gebonden het huis te kopen. De makelaar of agent bezorgen U het door de eigenaar getekende afschrift, of, als U dat verkiest, brengt hij het naar Uw advocaat. De advocaten van beide partijen verzorgen nu alle verdere technicaliteiten, en zij zorgen er voor dat de belangen van hun respektieve clienten goed worden behartigd. Officieel is nu de taak van de makelaar beëindigd, maar zij hebben er uiteraard belang bij dat alles goed verloopt op de dag van de overdracht.

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraagt volledige inlichtingen
bij

C. STEENHOF
(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL— AMSTERDAM
$335.—
met gratis trip naar
Brussel, Parijs en London.

Koopt bij de Adverteerders van
CALVINIST CONTACT

MENSEN MET PIT

zijn er wel te vinden, mensen met smaak zijn er ook genoeg en mensen, die nooit bitter zijn, komt men ook wel tegen. "Rare Snijbonen" zijn er ook.
Wij hebben echter voor U de volgende ZADEN:

WORTELEN - ZONDER PIT
BONEN - MET SMAAK
KOMKOMMERS - BITTERVRIJ
GOEDE SNIJBONEN

By the way: Moet U nog PEULTJES? Die hebben wij ook. Vraagt U onze Holl. of Eng. prijscourant even aan? Er is altijd wel iets voor U bij, b.v. BLOEMBOLLEN, AARDBEIENPLANTEN, VASTE PLANTEN, RODE- EN ZWARTE BESSEN, KRUISBESSEN, LAGE APPELS EN PEREN, PEAT-POTS, GOED GAZON-GRASZAAD, HOLL. KAMERPLANTEN, etc. etc.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro Ont.
Location at: CHRISTIE'S CORNERS (between Bullock's and Peter's Corners), 4 Miles West of Dundas, on Nr. 8 Highway.
Open Daily from 8 a.m. till 9 p.m., closed on Sundays.
PHONE: 628-6641 DUNDAS.

Onze lezers schrijven:

"Uw blad lezen we met veel plezier." Mrs. T.D.

☆

"We need a paper like yours very much! We propagate it whenever we can. God bless you in your efforts to be a blessing for many," Mrs. T.B.

☆

Als U of uw vrienden nog geen abonnee op Calvinist-Contact zijn, vul dan onderstaand abonnementsformulier in!

- -
(Knip langs deze lijn)

ABONNEMENTSFORMULIER

Aan: CALVINIST—CONTACT
BOX 312, STATION "B"
HAMILTON, ONTARIO

Wilt U direct Calvinist-Contact zenden aan:

NAAM: ....

POST ADRES: ....

....

Aangebracht door:

NAAM: ....

POST ADRES: ....

....

Als aanbrengpremie heb ik uitgezocht de volgende titel:

1e keus ....

2e keus ....

Abonnementsprijs voor Canada $5.00 per jaar. Voor andere landen $6.00 per jaar. Betaling per cheque is 15¢ extra.

Aan: CALVINIST-CONTACT, BOX 312, STAT. B, HAMILTON, CNT.

ADRES VERANDERING

Naam ....

NIEUW ADRES:

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

Lambert Huizingh
Acredited Public
Accountant and Auditor
Commissioner for taking
Affidavits

•

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

Er zit zulk een gezonde en gestadige **groeikracht** in **LIGA** omdat het alle edele bouwstoffen bevat die Baby behoeft

LIGA

Krachtige Kost voor het Kind!

Mooie premie boeken voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

RELIGIE ZONDER GOD, door prof. dr. K. Runia, dat een antwoord is op Robinson's "Eerlijk voor God".
Dr. Runia is de bekende hoogleraar in de dogmatiek aan het Reformed Theological College te Geelong, Australië, die in Australië en Nieuw-Zeeland zich in de theologische wereld een uitstekende naam heeft verworven.

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door prof. dr. J. H. Bavinck. 5e druk.
Dit prachtige boekje van de zo bekende, vroegere zendingshoogleraar is een buitengewoon welkome leidraad voor het leven.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

LUTHERS WERKEN
De babylonische ballingschap der kerk; Brief aan Paus Leo X; De vrijheid van een christen.
De gemiddelde lezer heeft wel het een en ander over Luther gelezen, maar wie heeft ooit een van Luthers eigen geschriften gelezen? "Wie echter eenmaal door Luther is gegrepen," zegt Prof. Dr. J. T. Bakker, "komt niet gemakkelijk weer van hem los." Vooral niet wanneer men Luthers werken leest.

DE HUMOR VAN DE BIJBEL, door dr. Okke Jager (10e druk).
Dit bekende boekje behoeft geen aanbeveling.

'T BEGON ONDER MELKENSTIJD, door G. J. Peelen (17e druk). De belevenissen van Jan Peelen, de broer van de schrijver, die op grond van zijn daden in de slag om Arnhem de Militaire Willemsorde kreeg.

POLIKLINIEK VAN DE HEMEL, door P. Terlouw.
Zuster Haayer vertelt over haar werk in een wereldstad, aan de zelfkant van de samenleving. Zij is een imponerende persoonlijkheid, een specialiste voor hopeloze gevallen. Haar belevenissen met allerlei 'markante' figuren vertelt zij met met een groot gevoel voor humor en een mild begrijpen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Meer dan eens komen we met Rooms Katholieken in aanraking, b.v. op het werk of gedurende de vakantie. Om ons bij een gesprek behulpzaam te zijn kan dit boekje goede diensten bewijzen. Hierin worden o.m. de volgende onderwerpen aangestipt: kerk en heilige schrift; woord en sacrament; alle mensen zondaars (erfzonde); Christus alleen; avondmaal en mis; het celibaat; het vagevuur; enz.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLOOD, by Alfred M. Rehwinkel.
This "one evening condensed book" deals with scientific and Biblical answers to earth's greatest upheaval, the flood.

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

A MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronical of the persecution and triumphs of first century Christians.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.

Voor twee abonnees:

BUT NOT FORSAKEN, by Helen Good Brenneman.
An unforgettable story based on the author's experience in Gronau, Germany, following World War II, and on the accounts of the refugees who made the long, arduous trek to the refugee camp there.

STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H. Arnold. Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this book of the well-known author who also wrote **Not my will.**

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.